

DTM

AFGHANISTAN

ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه

نتیجه مختصر . دوره ۱۱
جولای - دسامبر ۲۰۲۰

برخلاف این پسران از ولایت سرپل که به مکتب دسترسی دارند، ۲۳۲،۲۸۵ طفل در افغانستان در مکتب نیستند و به چالشهای متعدد مواجه اند که مانع رفتن آنها به مکتب میشوند. © IOM ۲۰۲۰

نکات برجسته

- **۳۴** تعداد ولایات ارزیابی شده
- ۴۰۱** تعداد ولسوالی های ارزیابی شده
- ۱۲،۵۹۶** تعداد قریجات با بیشترین تعداد بیجاشدگان داخلی و بازگشت کنندگان ارزیابی شده
- ۷۲،۲۹۰** معلومات دهندگان کلیدی مصاحبه گردیده اند
- ۴،۱۹۶،۸۷۸** باشندگان بازگشت کنندگان از خارج کشور هستند [۲۰۲۰-۲۰۱۲]
- ۴،۹۳۷،۲۷۷** بیجاشدگان داخلی [۲۰۲۰-۲۰۱۲] فعلاً در جوامع میزبان زندگی میکنند
- ۵،۲۲۵،۵۷۶** باشندگان که محل اصلی خود را منحیث بیجاشدگان داخلی ترک نموده [۲۰۲۰-۲۰۱۲]
- ۵،۷۶۶،۹۴۱** افراد که قبلاً بیجاشدگان داخلی بودند، حال به محل خود بازگشت نموده
- ۳،۰۲۲،۸۸۹** باشندگان منحیث مهاجرت کنندگان به خارج از کشور رفته اند [۲۰۲۰-۲۰۱۲]
- ۱۵،۴۷۹،۷۸۸ (۷۲٪)** افراد بالاتر از سن ۱۸ بیکار هستند
- ۳۶،۷۲۵ افغانی** حد اوسط قرضداری خانواده ها
- ۸،۲۷۰،۷۱۶ (۳٪)** افراد به تسهیلات صحی مراجعه نمیکنند
- ۱۸،۱۳۷،۳۵۴ (۴۴٪)** افراد نیازمند آب آشامیدنی هستند
- ۸،۰۳۶ (۶۴٪)** قریجات در طول ۶ ماه قبل از ارزیابی هیچ کمک بشردوستانه یا انکشافی دریافت نکرده اند
- ۱،۱۸۵،۱۲۶ (۳٪)** افراد حد اقل یک معلولیت/ آسیب پذیری دارد
- ۱،۴۹۳،۰۴۳ (۲۷٪)** اطفال در مکتب نیستند

سیستم ردیابی بیجاشدگان (DTM) بشکل منظم ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه (CBNA) را به عنوان بخش جدایی ناپذیر از ارزیابی بنیادی تحرکات (BMA) انجام میدهد تا دید جامع تر از نیازمندی های چندین سکتوری قریجات بدست بیاید که میزبان بیشترین تعداد بیجاشدگان داخلی و بازگشت کنندگان هستند.

یافته های کلیدی

- ولایات آسیب پذیر در مقابل خشکسالی و آفات طبیعی مانند غور، بادغیس، فراه، اورزگان و هلمند که همچنان کمترین دسترسی به به مارکیت ها را برای خرید مواد غذایی داشته به کشت گندم خودشان اتکا میکنند در مقابل خشکسالی احتمالی سال ۲۰۲۱ که ممکن افغانستان را متأثر بسازد بسیار زیاد آسیب پذیر اند. افراد در این ولایات از قبل روی چندین میکانیزم مقابله ای اتکا دارند، مانند استفاده از غذا های که کمتر مورد پسند قرار میگیرند و مواد مفید و مغذی کمتر دارند، قرض نمودن بخاطر غذا، کاهش دادن مقدار غذا و در ولایات غور، فراه و بادغیس در حد اوسط یک بار در هفته صرف نظر کردن از غذا خوردن در وعده های غذایی. خانواده ها در ولایات فوق الذکر و همچنان در سطح کشور نصف درآمد خالص خود را برای خرید مواد غذایی مصرف میکنند که با چالش محدود بودن پس انداز برای دوره های وخیمتر مواجه میشوند.
- با در نظر داشت سطح بسیار بلند بیکاری همراه با اقتصاد مبتنی بر زراعت و کار های غیر رسمی افغانستان در ساحت شهری که میزبان تعداد زیادی از بیجاشدگان داخلی، بازگشت کنندگان خارج از کشور و سایر گروه های متحرک، بخصوص در شهر های پر ازدحام مانند هرات، کابل و جلال آباد فرصت های کاری بسیار محدود اند. وخیم شدن وضعیت اقتصادی که با کووید-۱۹ بدتر شده باعث مهاجرت های خارج از کشور بطرف ایران، ترکیه و فراتر از آن میشود.
- مؤسسات کمک کننده باید ساحت را مورد هدف قرار دهند که از همه بیشتر متأثر از درگیری های جاری، اغلب اوقات تشدید یافته هستند، مانند ولایات کندهار، بلخ، بغلان و وردک. طبق گزارش معلومات دهندگان کلیدی ولایات فوق الذکر که از جمله ولایات نا امن، متأثر از درگیری و آفات است از همه بیشتر واقعات مرگ و میر و حوادث امنیتی را دارند. ۹۵٪ تمام مرگ و میر ثبت شده ناشی از درگیری ها بوده است.
- اعراض و علایم مشابه با کووید-۱۹ در سراسر کشور به نظر میرسد که این خود نیاز به افزایش انجام آزمایشات کووید - ۱۹ و راهکار های وقایه و کنترل عفونت را تبارز میدهد. نیاز به تقویت بخشیدن به ظرفیت های صحی است، بخصوص در ساحت که از قبل با کمبود خدمات و ازدحام بیش از حد مواجه اند، مانند ولایت کندهار. یک عده از اقلیت های قابل ملاحظه ای هنگام بیمار شدن به مراکز مراقبت های صحی مراجعه نمیکنند و این خود نیاز برای اعتماد سازی بین مردم دارد.

روش

پوشش

سر از دوره ۹ جمع آوری اطلاعات ارزیابی بنیادی تحرکات (BMA)، ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه (CBNA) منبجست جز معیاری ارزیابی بنیادی تحرکات قرار گرفت که تحرکات و بیجا شدگی را ردیابی میکند. فارم جدید جمع آوری اطلاعات ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه با استفاده از روش یکسان ارزیابی بنیادی تحرکات عمل میکند و عین قریجات را که میزبان جمعیت بیجاشدگان داخلی و بازگشت کنندگان خارج از کشور هستند را مورد هدف قرار میدهند.

هدف کلی ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه محیا نمودن اساس یا بنیاد برای اولویت بندی برنامه ها و مورد هدف قرار دادن موقعیت های جغرافیایی برای ارائه کمک ها از طریق ارائه آمار مختصر شاخص های اجتماعی-اقتصادی میباشد مانند شغل، اقتصاد خانواده ها، مارکیت ها، مصئونیت و امنیت، حاکمیت قانون، صحت، تعلیم و تربیه، غذا و تغذی، سرپناه، آب اقدامات صحتی و حفظ الصحه و دریافت کمک ها.

DTM همانند ارزیابی BMA در CBNA نیز کارمندان ساحوی را از محل که در آنجا ارزیابی صورت میگیرد استخدام می کند تا معلومات کمی را در سطح قریجات از طریق بحث های گروهی با معلومات دهندگان کلیدی (KIs) جمع آوری نمایند. نسخه فعلی ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه در یک قریبه بین ۲ الی ۳ ساعت طول میکشد تا تکمیل شود..

با توجه به خطرات امنیتی، مصاحبه کنندگان نمی توانند تلفون های هوشمند یا تابلیت ها را در ساحه حمل کنند؛ بنابراین، آنها روزانه از یک فورم کاغذی که از قبل با اطلاعات جمع آوری شده در دور قبلی پر شده استفاده مینمایند تا اطلاعات موجوده تایید گردیده و کار ارزیابی سریع تر گردد. فورم های تکمیل شده بشکل هفته وار به دفتر ولایتی DTM ارایه می شود و بعد توسط سرتیم مشاهده و تایید میگردد. پس از تأیید، اطلاعات به صورت الکترونیکی از طریق تلفون با استفاده از فورم های KoBo وارد سیستم شده و به طور مستقیم در سرور SQL مرکزی DTM در کابل قرار می گیرند، که از طریق سیستم های خودکار و انتخابی بطور سیستماتیک اصلاح و تایید می شود. این فرآیند بررسی دقیق باعث میشود که اطلاعات DTM از بالاترین کیفیت، دقت و صحت برخوردار باشد.

از طریق همکاری سازمان بین المللی مهاجرت با بانک جهانی، DTM و بانک جهانی تجزیه و تحلیل مشترک اطلاعات جمع آوری شده توسط ارزیابی CBNA را برای تهیه معلومات قابل عمل را در سطح کشور و ولایت ارائه کند تا برای اولویت بندی برنامه های ملی انکشافی کمک صورت گیرد.

معلومات دهندگان کلیدی

کارمندان ساحوی DTM اطلاعات را در سطح قریجات عمدتاً از طریق بحث های گروهی همراه با رهبران جامعه، نمایندگان بیجاشدگان داخلی و بازگشت کنندگان خارج از کشور، مقامات ولسوالی ها، نمایندگان سکتور های صحتی و تحصیلی و همچنان نمایندگان شورا انکشافی محل. در بعضی موارد استثنایی که کارمندان ساحوی DTM بنابر نگرانی های امنیتی، اختلافات یا خطرات ناشی از حملات گروه های مخالف دولت نمیتوانند به ساحه دسترسی داشته باشند جلسات و بحث های گروهی را در خارج از قریجات و در ساحات امن دایر مینمایند.

<p>۸،۷۸۶</p> <p>معلومات دهندگان کلیدی که بازگشت کنندگان و یا بیجاشدگان هستند (۱۲٪)</p>	<p>۷۲،۲۹۰</p> <p>معلومات دهندگان کلیدی که همراه شان مصاحبه صورت گرفته</p>
<p>۱۷،۵۴۷</p> <p>معلومات دهندگان کلیدی از محلات میزبان (۲۴٪)</p>	<p>۲،۴۵۹</p> <p>معلومات دهندگان کلیدی از طبقه اناث (۳٪)</p>
<p>۲۳،۷۹۶</p> <p>معلومات دهندگان خدمات اجتماعی و چندین سکتوره (۳۳٪)</p>	<p>۶۹،۸۳۱</p> <p>معلومات دهندگان کلیدی از طبقه ذکور (۹۷٪)</p>
<p>۱۹،۴۳۱</p> <p>معلومات دهندگان کلیدی از مقامات محلی (۲۷٪)</p>	<p>۵.۷</p> <p>تعداد اوسط معلومات دهندگان کلیدی در هر مصاحبه گروهی</p>

سیستم ردیابی بیجاشدگان در دوره ۱۱ جمعآوری اطلاعات ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه، ۷۲،۲۹۰ رهبران جامعه را در ۱۲،۵۹۶ قریبه که دارای بیجاشدگان داخلی و بازگشت کنندگان خارج از کشور میباشد را مورد هدف قرار داد. در دوره ۱۱ جمع آوری اطلاعات پوشش ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه ۴ قریبه کمتر از پوشش ارزیابی بنیادی تحرکات میباشد، در فراه (۱ قریبه)، هرات (۱ قریبه)، پنجشیر (۱ قریبه)، تخار (۱ قریه).

سیستم ردیابی بیجاشدگان هنگام جمع آوری اطلاعات ارزیابی بنیادی تحرکات و ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه همچنان در بخش پاسخدهی به کووید-۱۹ از طریق مشارکت جوامع و کار کردن با رهبران جامعه برای آگاهی دهی خطرات در مورد کووید-۱۹ کمک نمودند که این با این کار از موثریت راهکار های جلوگیری و کنترول عفونت اطمینان حاصل گردیده و آگاهی دهی در مورد معلومات اشتباه و شرم یا ننگ مربوط به کووید-۱۹ صورت گرفت.

تیم های سیستم ردیابی بیجاشدگان برای مقابله با پخش کووید-۱۹ و حصول اطمینان از مصئونیت خود شان، مهاجرین و جوامع فاصله گذاری اجتماعی را رعایت نموده راهکار های جلوگیری و کنترول عفونت را عمل کردند و ابزار محافظت شخصی را نیز همراه با طرزالعمل های سازمان صحتی جهان با خود داشتند.

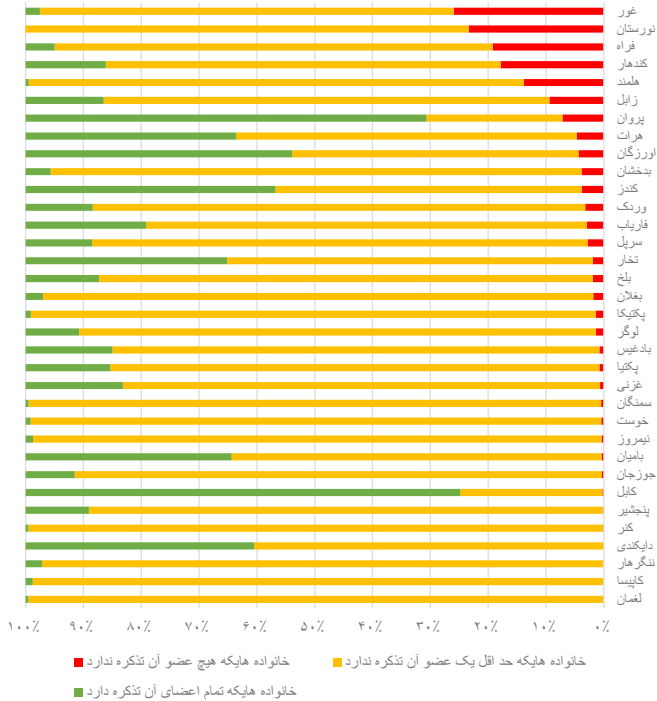
ولایت	تاریخ آخرین ارزیابی	ولسوالی ها	ولسوالی های ارزیابی شده	قریجات ارزیابی شده	معلومات دهندگان کلیدی مصاحبه گردیده
اورزگان	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۷	۷	۱۰۴	۵۸۲
بادغیس	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۷	۷	۲۹۳	۲۰۹۶
بامیان	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۷	۷	۲۰۱	۱۰۲۵۲
بدخشان	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۲۸	۲۸	۸۸۷	۶۰۲۴۰
بغلان	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۱۵	۱۵	۵۶۲	۳۰۵۲۱
بلخ	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۱۶	۱۶	۶۶۶	۳۰۴۴۰
پروان	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۱۰	۱۰	۳۹۸	۲۰۳۷۰
پکتیا	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۱۱	۱۱	۴۱۷	۱۰۷۴۷
پکتیکا	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۱۹	۱۹	۲۸۹	۱۰۳۶۵
پنجشیر	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۷	۷	۱۰۵	۷۵۸
تخار	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۱۷	۱۷	۵۵۸	۴۰۱۹
جوزجان	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۱۱	۱۱	۳۳۳	۱۰۹۷۷
خوست	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۱۳	۱۳	۵۵۵	۳۰۱۶۴
دایکندی	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۹	۹	۲۰۲	۱۰۲۹۸
زابل	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۱۱	۱۱	۳۹۰	۲۰۱۷۹
سرپل	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۷	۷	۲۸۹	۱۰۸۶۳
سمنگان	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۷	۷	۲۲۷	۱۰۲۲۲
غزنی	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۱۹	۱۹	۴۰۲	۱۰۷۶۷
غور	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۱۰	۱۰	۲۸۴	۱۰۵۰۶
فاریاب	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۱۴	۱۴	۲۹۱	۱۰۴۱۸
فراه	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۱۱	۱۱	۳۸۳	۲۰۰۸۵
کابل	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۱۵	۱۵	۵۵۵	۲۰۹۶۲
کاپیسا	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۷	۷	۱۶۶	۹۵۰
کنز	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۷	۷	۳۱۶	۱۰۹۰۶
کندهار	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۱۶	۱۶	۳۹۴	۲۰۰۷۳
کز	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۱۵	۱۵	۳۶۰	۲۰۰۰۰
لغمان	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۵	۵	۲۱۳	۱۰۱۶۶
لوگر	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۷	۷	۳۷۷	۱۰۶۶۹
ننګرهار	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۲۲	۲۲	۹۱۱	۵۰۲۶۸
نورستان	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۸	۸	۴۷	۲۲۶
نیمروز	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۵	۵	۲۹۴	۱۰۸۸۹
هرات	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۱۶	۱۶	۶۰۱	۳۰۴۹۵
هلمند	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۱۳	۱۳	۲۹۱	۱۰۲۲۸
وردک	۲۰۲۰/۱۲/۳۱	۹	۹	۲۲۵	۱۰۵۸۹
مجموعه	۴۰۱	۴۰۱	۴۰۱	۱۲،۵۹۶	۷۲،۲۹۰

اطلاعات جمعیتی

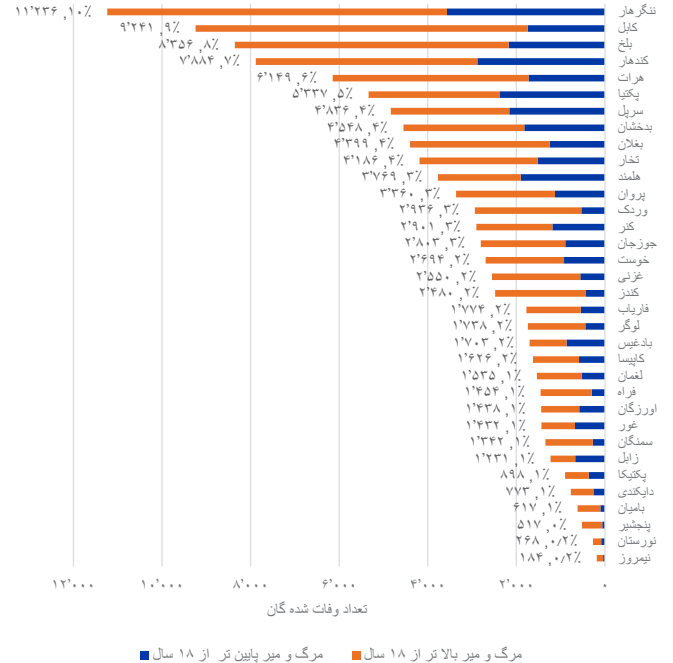
بلندترین سطح آمار مرگ و میر که توسط معلومات دهندگان کلیدی تخمین گردیده در ولایات دارای ساحات شهری وسیع و متأثر از درگیری های فعال میباشد بازگشت از بیجا شدگی، درگیری، دسترسی به خانه و آفات طبیعی دلایل عمده برای ورود جمعیت ها، اکثر اوقات منیجیت بیجاشدگان داخلی، به ساحات میزبان است. دلیل عمده خروج جمعیت ها از محل اصلی شان نداشتن دسترسی به خدمات مانند شغل، تحصیلات و مراقبت های صحتی و همچنان موجودیت درگیری ها میباشد که در ولایات وردک، کندهار، تخار و زابل از همه بیشتر شایع بود.

بلندترین سطح آمار مرگ و میر که توسط معلومات دهندگان کلیدی تخمین گردیده در ولایات دارای ساحات شهری وسیع و متأثر از درگیری های فعال میباشد بازگشت از بیجا شدگی، درگیری، دسترسی به خانه و آفات طبیعی دلایل عمده برای ورود جمعیت ها، اکثر اوقات منیجیت بیجاشدگان داخلی، به ساحات میزبان است. دلیل عمده خروج جمعیت ها از محل اصلی شان نداشتن دسترسی به خدمات مانند شغل، تحصیلات و مراقبت های صحتی و همچنان موجودیت درگیری ها میباشد که در ولایات وردک، کندهار، تخار و زابل از همه بیشتر شایع بود.

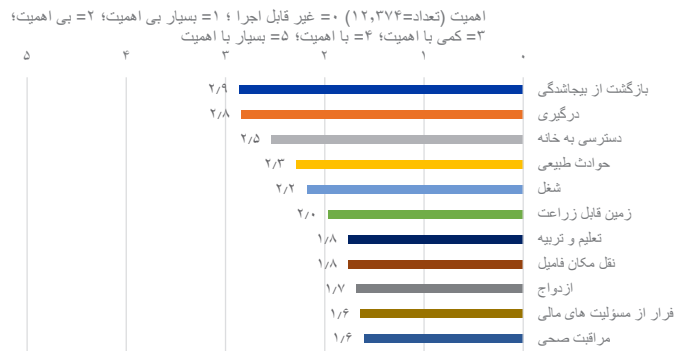
تذکره تابعیت | به تفکیک ولایت

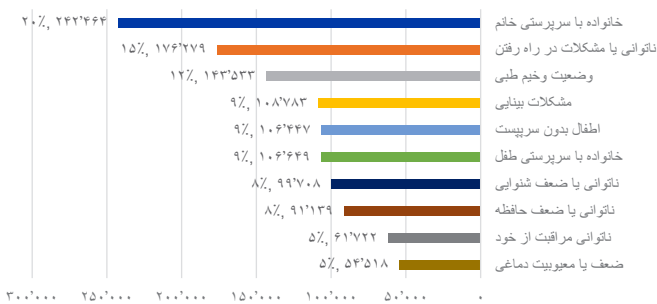
مرگ و میر | به تفکیک ولایت و کتگوری سنی

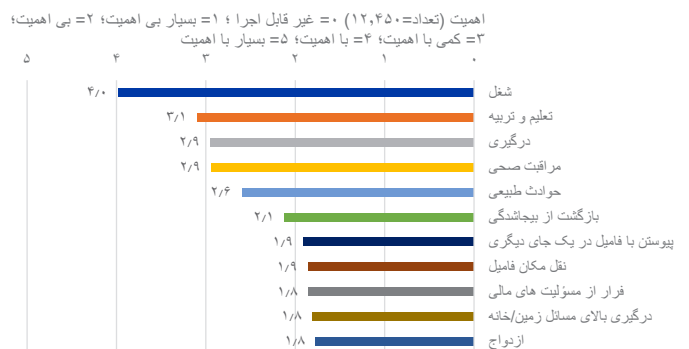
دلایل ورود و اسکان مردم برای مدت بیشتر از ۱ ماه | رتبه بندی طبق اهمیت

معیار های آسیب پذیری

دلایل فرار مردم برای مدت بیشتر از ۱ ماه | رتبه بندی طبق اهمیت

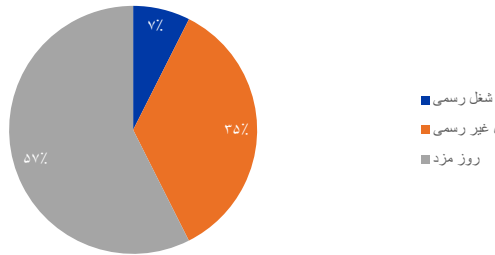
۱۷۶,۲۷۹ نفر در افغانستان با مشکلات راه رفتن مواجه اند و مانند این پیر مرد از ولایت جوزجان برای حصول درآمد اغلب بالای دیگران اتکا میکنند. © IOM ۲۰۲۰

شغل یا اشتغالزایی

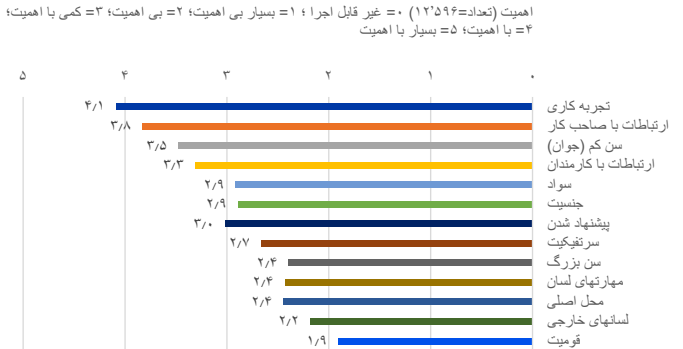
نتایج تفاوت زیاد مشارکت زنان، اطفال و کهن سالان در ولایت مختلف نشان میدهد. ر ولایت فاریاب، ۸۳٪ اطفال و کهن سالان کار میکنند. هر چند این رقم در ولایت پنجشیر (۱٪)، لغمان (۱۰٪) و نورستان (۱۰٪) به مراتب پایینتر است. داشتن تجربه کاری یا هم روابط قبلی با صاحب کار، جوان بودن و سطح بلند سواد از جمله گزینه های مهم اولویت بندی استخدام برای صاحب کار به ثبت رسیده است.

۷۲٪ تمام افغانهای بالاتر از ۱۸ سال و ۵۶٪ مردان بالاتر از ۱۸ سال بیکار هستند. ولایات همچون کنر، لغمان و لوگر ولایات با بیشترین آمار بیکاری نسبی هستند. ولایات که سطح پایین بیکاری در آن ثبت شده اکثر ولایات با ساحات وسیع دهاتی یا غیر شهری، دور افتاده و نسبتاً غیر مسکونی میباشند مانند ولایات جوزجان و نورستان. این امکان پذیر است چون در این ولایات اقتصاد زراعی میکانیزه شده وجود نداشته، تقاضا بلند کارگران و تراکم نفوس کمتر وجود دارد.

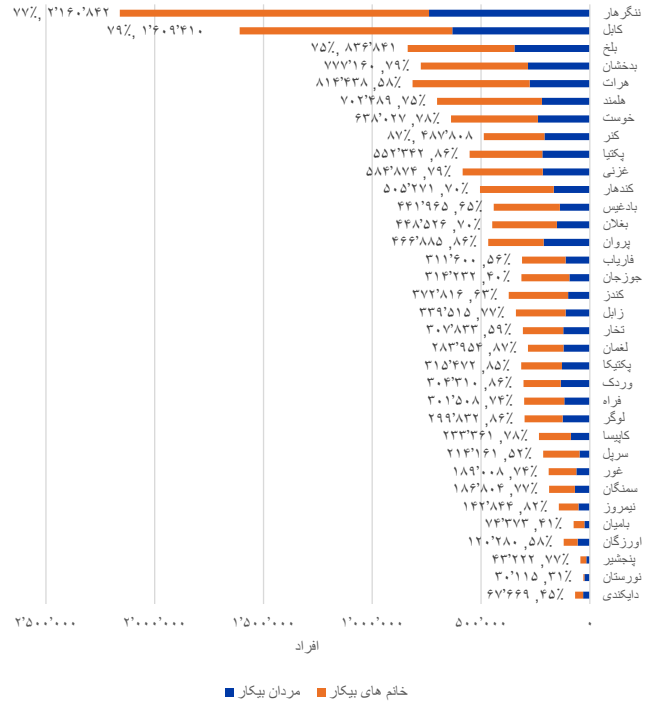
انواع قرارداد ها

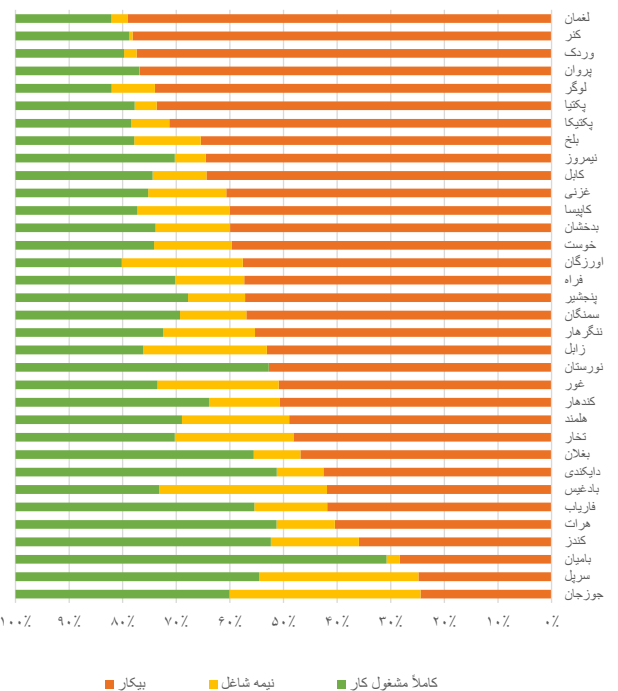
موارد ترجیح دادن صاحب کار برای استخدام کارمندان | رتبه بندی شده به اساس اهمیت

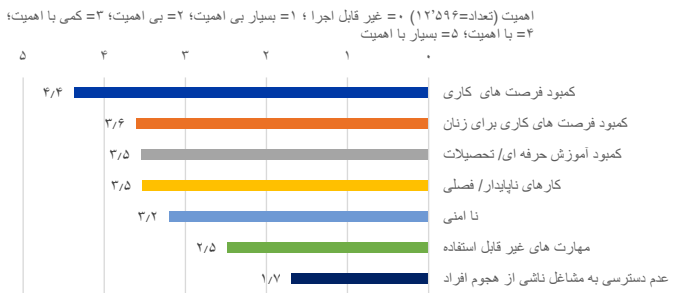
ارقام بیکاری (+۱۸) | به تفکیک جنسیت و ولایت

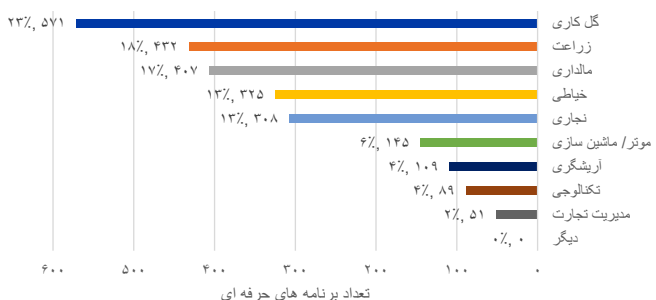
وضعیت شغلی | مردان (بزرگتر از ۱۸ سال)

موانع در مقابل کار | رتبه بندی شده بر اساس اهمیت

موجودیت برنامه های آموزش حرفه ای

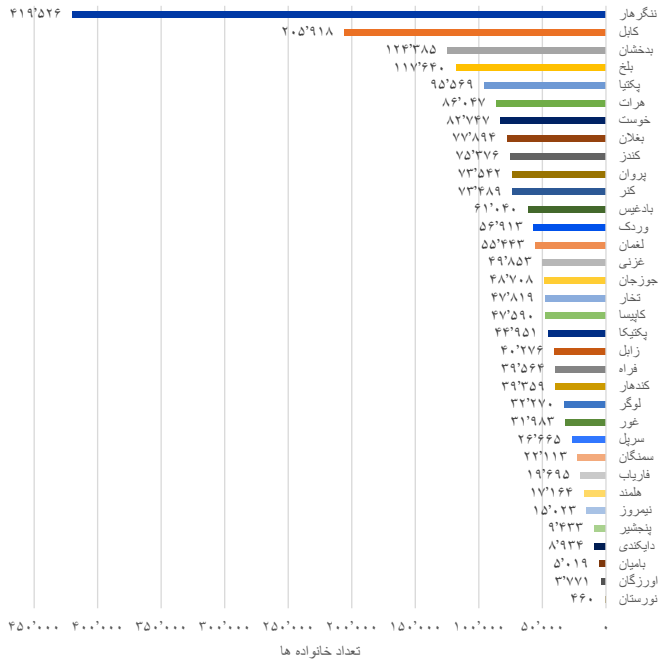

مالی و دارایی

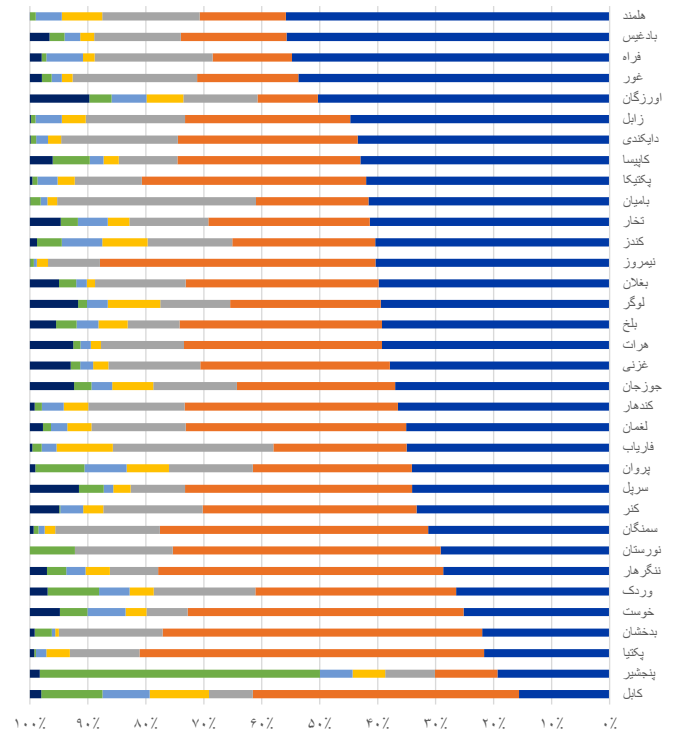
پاسخ دهندگان کلیدی گزارش داده اند که بیشتر از ۲ میلیون خانواده هایکه بدهکار هستند، حد اوسط قرضداری آنها ۳۶،۸۳۱ افغانی میباشد. قرضداری یکی از عوامل عمده تصمیم گیری برای قصد مهاجرت، بشکل بیجاشدگی داخلی و همچنان مهاجرت خارج از مرز های کشور میباشد. حد اوسط قروض در ولایات روستایی دور افتاده مانند دایکندی، بامیان و غزنی از همه بیشتر است که این ولایات همچنان از جمله ولایات فقیر کشور نیز محسوب میشوند.

کمتر از ۱۵٪ افغانها در سکتور های اقتصادی تولیدی و خدماتی کار میکنند که این خود نشان دهنده اتکا افغانستان روی سکتور زراعتی و کار های غیر رسمی میباشد. ولایات کندز، هلمند، فاریاب و کابل دارای بلندترین سطح اوسط درآمد خانواده ها میباشد و ساحات روستایی بدهکار مراکز شهری بوده دسترسی به تجارت مرزی و شمولیت در اقتصاد غیر رسمی در این ارتباط قابل ملاحظه است. مصارف در ولایات متأثر از درگیری ها، مانند پکتیکا، خوست و پنجشیر از همه بیشتر است. تفاوت بسیار زیاد سطح اوسط درآمد ماهانه بین مناطق مختلف در وردک به درجه اول و کنر به درجه دوم وجود داشت. ۴۸٪ خانواده ها درآمد خالص خود را برای خرید غذا استفاده میکنند و بلندترین تعداد این نوع از خانواده ها در ولایات روستایی، مانند پنجشیر (۷۳٪) و نیمروز (۶۸٪) و پایین ترین تعداد در ولایت کابل (۲۹٪) به ثبت رسیده است.

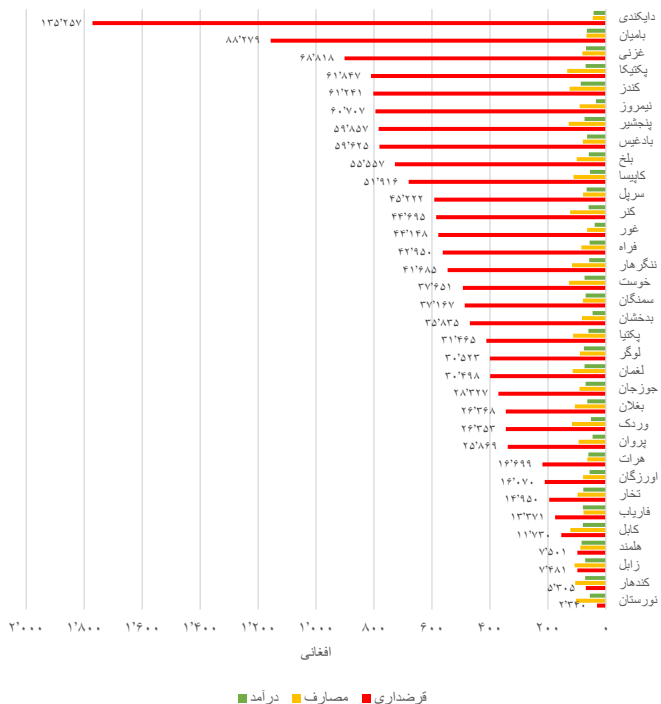
تعداد خانواده های قرضدار | به تفکیک ولایت

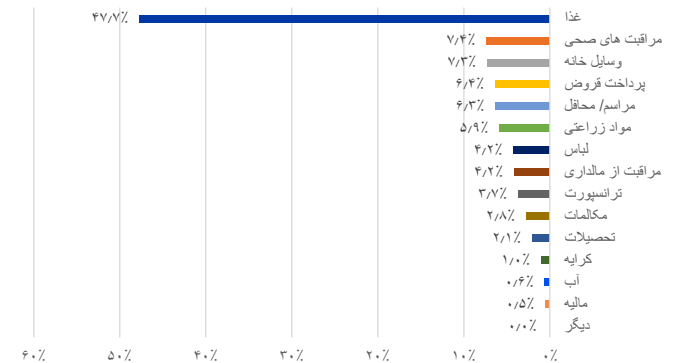
منابع درآمد | به تفکیک ولایت

حد اوسط درآمد و مصارف ماهانه خانواده ها همراه با قرضداری مجموعی آنها | به تفکیک ولایت

حد اوسط مصارف ماهانه خانواده ها | به تفکیک کتگوری

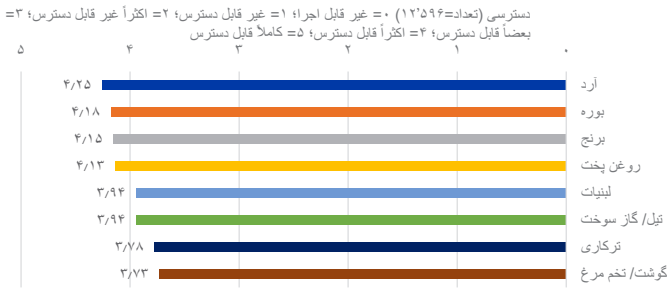

مارکیت ها

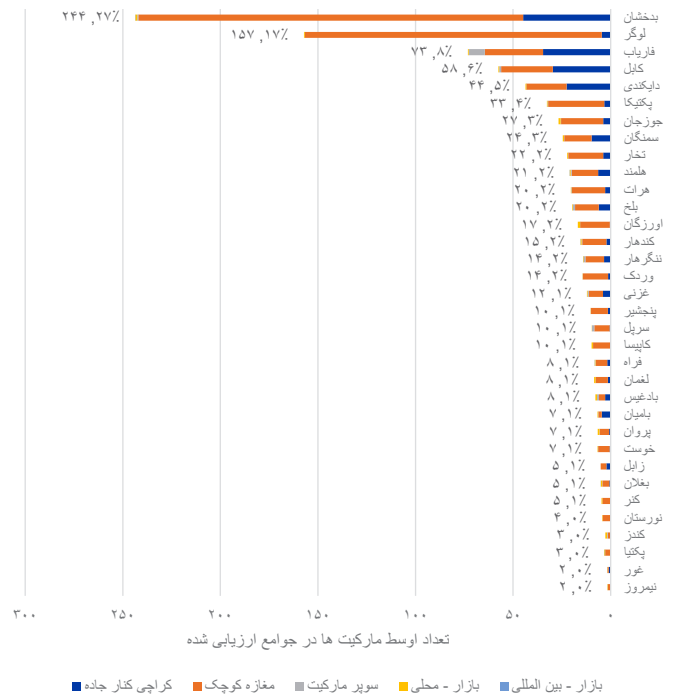
آرد، شیرینی باب، برنج و روغن پخت عموماً قابل دسترس هستند، در حالیکه نرکاری، گوشت، مرغ و تخم مرغ فقط بعضی اوقات قابل دسترس هستند. قیمت روغن پخت، برنج و آرد در طول سه ماه قبل از ارزیابی در اکثریت ولایات افزایش یافته است، هرچند قیمت مواد سوخت در حدود ۸۰٪ تمام قریجات ارزیابی شده کاهش یافته است که ممکن دلیل آن همه گیری کووید-۱۹ باشد.

در سطح کشور، جوامع شکل اوسط عموماً به مغازه های کوچک و کراچی کنار جاده دسترسی دارند. سیستم ردیابی بیجاشدگان تفاوت های بسیار بزرگ را بین ولایات مختلف در رابطه به دسترسی به مارکیت ها دریافت. ولایات بدخشان، لوگر، فاریاب و کابل بیشترین دسترسی به مارکیت ها را دارند چون از لحاظ موقعیت به نقاط بزرگ مرزی یا هم مراکز شهری ارتباط دارند. دسترسی به مارکیت ها در ولایات دور افتاده، مانند نیمروز، غور، پکتیا، کندز و نورستان از همه کمتر است. دسترسی زنان به مارکیت ها در ولایات پنجشیر، سرپل، لغمان و فاریاب از همه بیشتر بوده و در ولایات نا امن و با هنجار های اجتماعی همچون نورستان، اورزگان و پکتیکا از همه کمتر است.

دسترسی به مواد اولیه/ مواد ارتزاقی | رتبه بندی بر اساس دسترسی

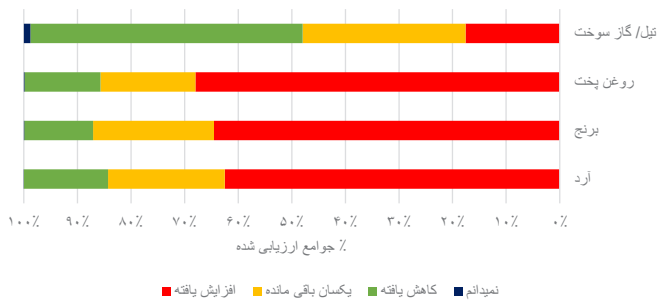
دسترسی به مارکیت ها | به تفکیک ولایت و نوع مارکیت

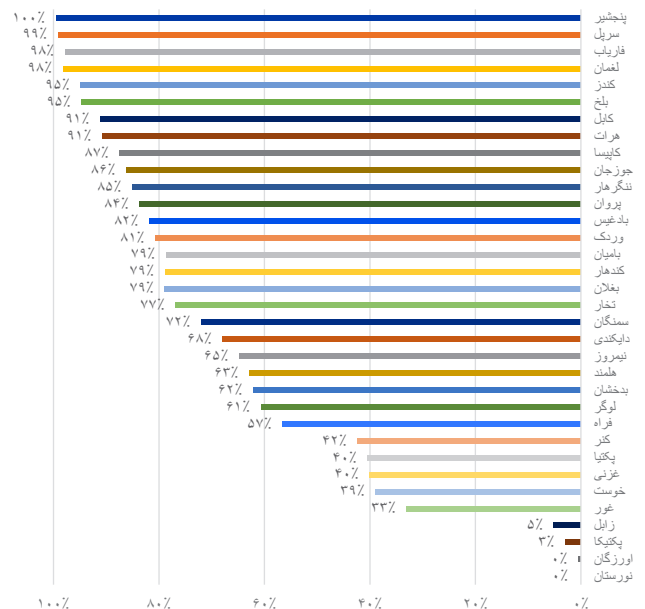
قیمت مواد اولیه/ مواد ارتزاقی به کیلو/ لیتر

تغییرات در قیمت مواد ارتزاقی یا اولیه در جریان سه ماه اخیر

دسترسی زنان به مارکیت ها | به تفکیک ولایت

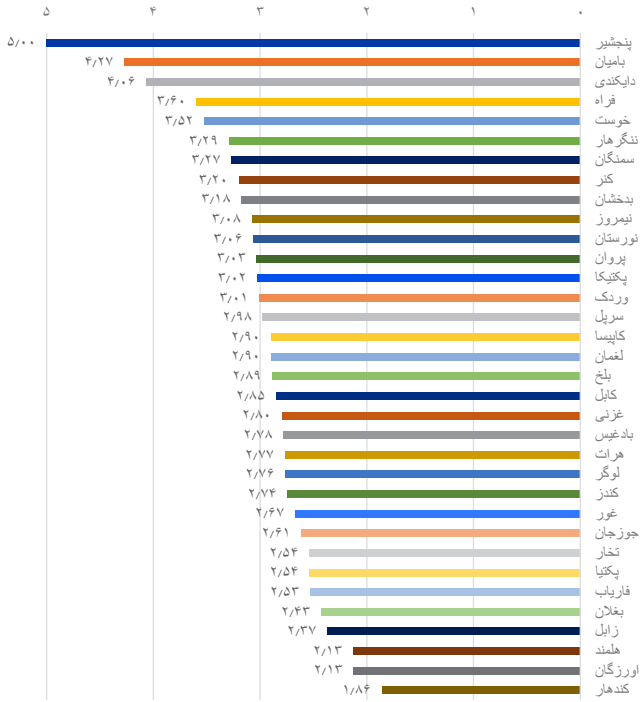

دوکان های کوچک مانند این دوکان در ولایت کندهار موقعیت های خوبی برای توزیع مواد و پیامهای آگاهی دهی در مورد خطرات کووید-۱۹ هستند. © IOM ۲۰۲۰

امنیت و مصئونیت

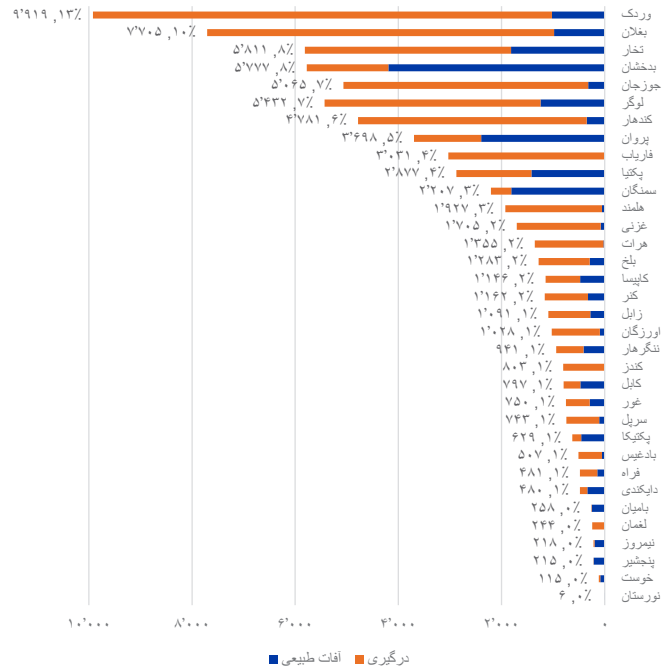
وضعیت امنیتی | رتبه بندی به اساس امنیت

امنیت (تعداد=۵۹۶) ۱۲=۰ غیر قابل تطبیق، ۱=بسیار نا امن، ۲=نا امن، ۳=عادی، ۴=امن، ۵=بسیار امن

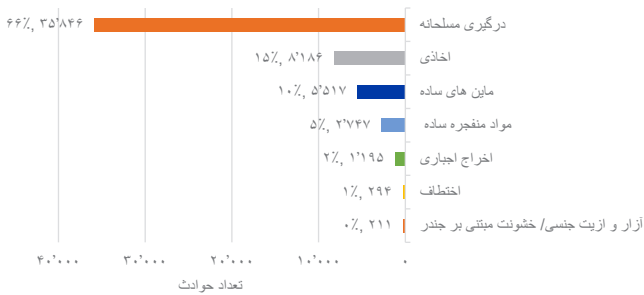

در طول ۶ ماه قبل از ارزیابی ۷۳٪ از حوادث امنیتی که بر علاوه ۹۳٪ مرگ و میر گزارش شده است ناشی از درگیری ها بوده است که این ارقام بلندتر از ارقام ثبت شده در دوره قبلی ارزیابی بنیادی تحرکات میباشد که در آن وقت به ترتیب ۶۳٪ و ۸۸٪ فیصد بود. که این خود افزایش درگیری ها را در سطح کشور نشان میدهد. اکثریت واقعات امنیتی شامل درگیری های مسلحانه و به تعقیب آن اخاذی و ماین های ساده (چسپکی) بود. حوادث شایع آفات طبیعی شامل سیلاب ها، بارندگی/ باد شدید، خشکسالی و زمین لرزه بود.

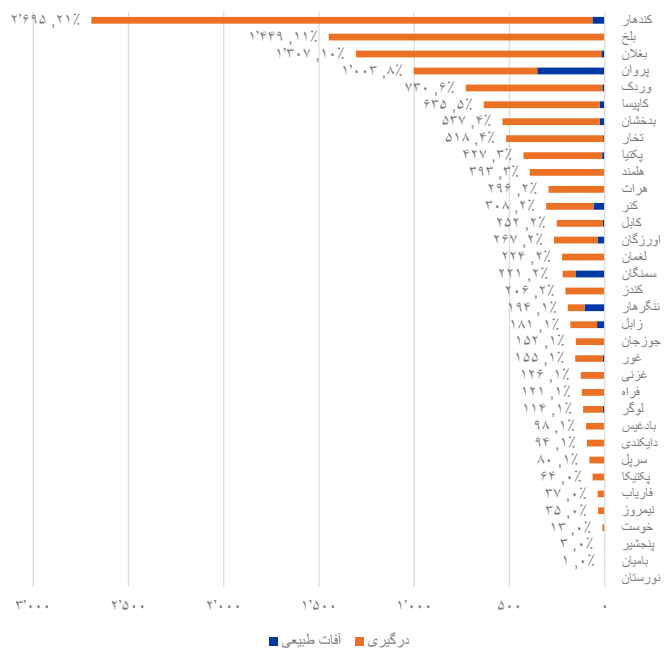
حوادث مربوط به آفات طبیعی و درگیری ها در ۶ ماه اخیر | به تفکیک ولایت

حوادث مربوط به امنیت در ۶ ماه اخیر

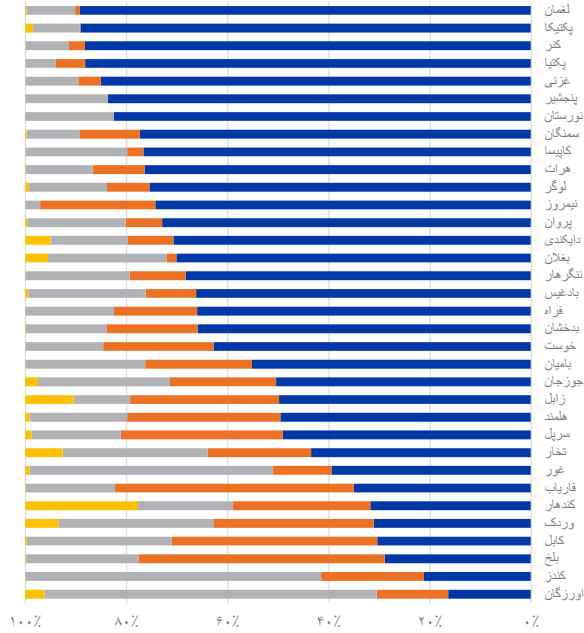
مرگ و میر ناشی از آفات طبیعی و درگیری ها در ۶ ماه اخیر | به تفکیک ولایت

بین جولای الی دسامبر سال ۲۰۲۰، در ولایت غزنی ۱،۶۳۹ حادثه امنیتی رخ داده که منجر به مرگ و میر ۱۲۶ نفر شده است. © IOM ۲۰۲۰

همبستگی اجتماعی

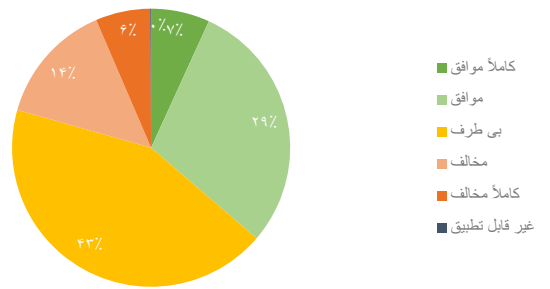
میانجیگری برای حل و فصل منازعات | به تفکیک ولایت

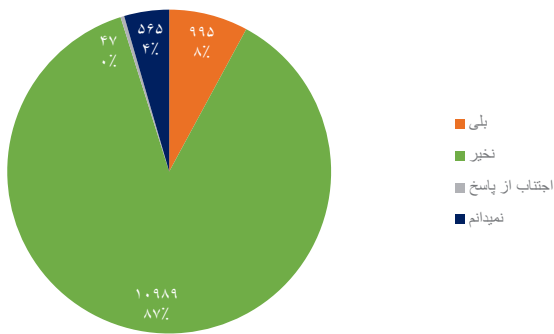
فقط ۴۲٪ از رهبران جامعه که به مقایسه دوره قبلی (۴۵٪) کمتر بوده بالای سیستم عدالت اعتماد داشتند. بلندترین سطح اعتماد بالای سیستم عدالت در ولایت نیمروز (۱۰۰٪)، به تعقیب آن پنجشیر (۹۸٪) و پروان (۸۹٪) میباشد. ولایات که فیصدی بسیار پایین اعتماد بالای سیستم عدالت را دارند عمدتاً ولایات نا امن اند مانند کندز (۰٪)، پکتیکا (۱٪) و زابل (۱٪). فقط یک سوم یا ۳۶٪ از فریجات ارزیابی شده هنگام انجام فعالیت های بیرون از منزل احساس مسئولیت داشتند که این خود باعث کاهش تحرک افراد، نا توانایی دسترسی به خدمات و بشکل نا متناسی متاثر ساختن خانم ها میشود.

در جوامع که بی اعتمادی یا تنش وجود دارد (تعداد=۹۹۵) اکثر اوقات بین بیجاشدگان داخلی، بازگشت کنندگان خارج کشور و اعضای جوامع میزبان و همچنان دهاقین و چوپان ها میباشد. تنش ها اکثر اوقات روی مسائل مربوط به دسترسی به منابع، مانند زمین، آب و شغل یا هم مسائل تاریخی خانوادگی میچرخند. ۶۱٪ معلومات دهندگان کلیدی ذکر کردند که جا هایکه این نوع از تنش ها اتفاق میافتد اغلب اوقات به حملات فیزیکی می انجامد. تنش های داخل قریه عموماً از طریق میانجگری مردم محل، یک محکمه یا هم خانواده های درگیر حل و فصل میگردد.

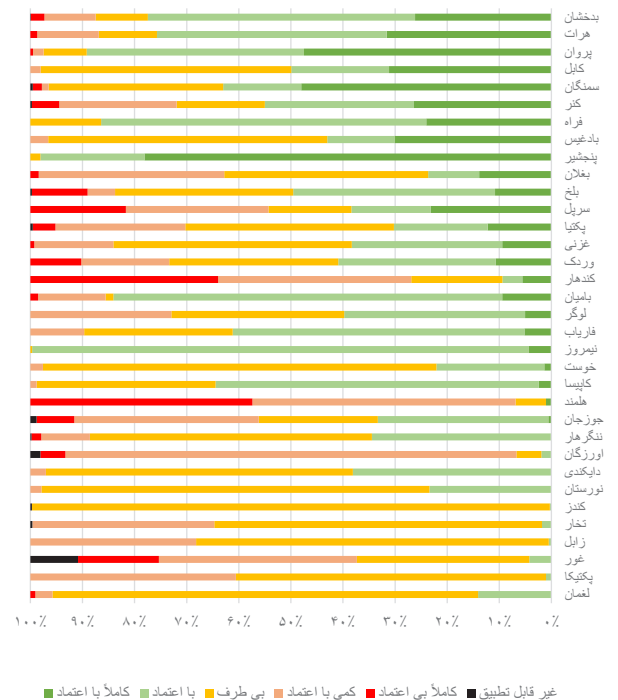
احساس امنیت در فعالیت های روزمره بیرون از خانه

تنش/ بی اعتمادی بین گروه ها در جامعه | تعداد=۱۲,۵۹۶

اعتماد بالای سیستم عدالت در جامعه | به تفکیک ولایت

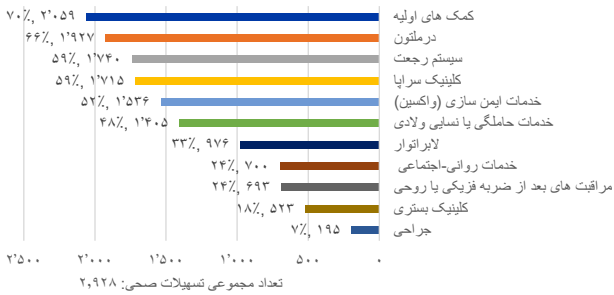
شورا های مبتنی بر جامعه مانند این گروه از بزرگان قریه در ولایت بادغیس در اکثریت واقعات برای حل و فصل مخالفت های میان جوامع و یا در خود جوامع میانجگری مینمایند. © IOM ۲۰۲۰

صحت

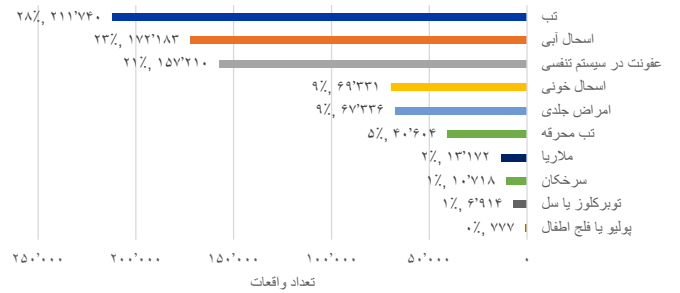
بیشتر از نصف ارائه کنندگان خدمات صحتی خدمات کمک های اولیه، فارسی، سیستم رجعت، سراپا و معافیت را ارائه میکنند. هرچند ۲۰٪ از جمعیت ارزیابی شده هنگام مرخص شدن به نزدیکترین کلینیک صحتی مراجعه نمیکنند و بلندترین ارقام این جمعیت ها در ولایات سمنگان (۴۳٪) و پروان (۴۲٪) گزارش شده و دلایل آن اکثر مواقع کیفیت ضعیف ادویجات، خدمات و کارمندان گفته شده است. کمبود کارمندان از طبقه اناث یک مانع عمده برای دسترسی به خدمات صحتی برای خانم ها میباشد.

نتایج ارزیابی نشان میدهد که اعراض و علایم مشابه به کووید-۱۹، مانند تب (۲۸٪) واقعات، عفونت های تنفسی (۲۱٪) و اسهال آبی (۲۳٪) بشکل قابل ملاحظه ای گزارش شده اند که نیاز برای راهکار های مبتنی بر جامعه برای جلوگیری و کنترل عفونت را برجسته میسازد. هرچند واقعات عفونت تنفسی به مقایسه دوره قبل جمعآوری اطلاعات از ۲۴٪ به ۲۱٪ کاهش نموده است. فقط ۱۹٪ از جوامع ارزیابی شده یک کلینیک صحتی در محدوده ای جامعه یا منطقه خود دارند اما تفاوت های زیادی بین ولایات مختلف وجود دارد. در ولایت کندهار نزدیکترین مرکز صحتی در حد اوسط ۱۶ کیلومتر دورتر واقع است و دسترسی به مراقبت های صحتی ضروری شدیداً دشوار است.

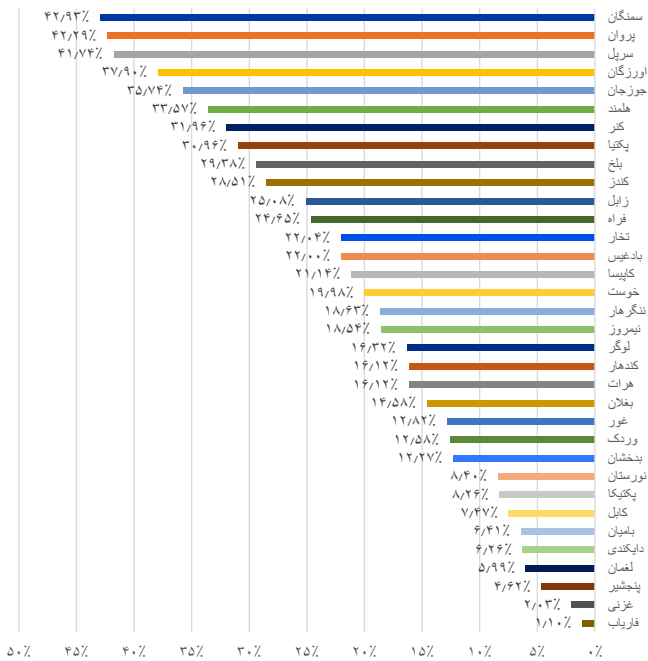
ارائه خدمات در تسهیلات صحتی | به تفکیک انواع خدمات

امراض و مشکلات صحتی

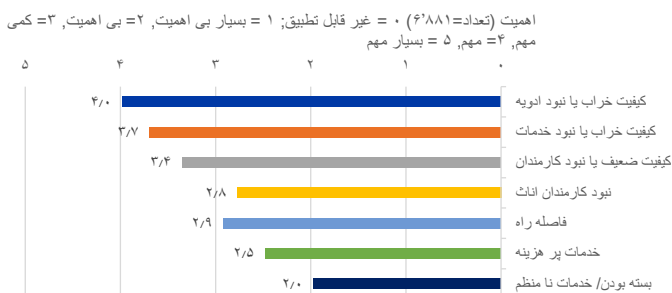
جمعیت که نزدیکترین تسهیلات صحتی را استفاده نمیکنند | به تفکیک ولایت

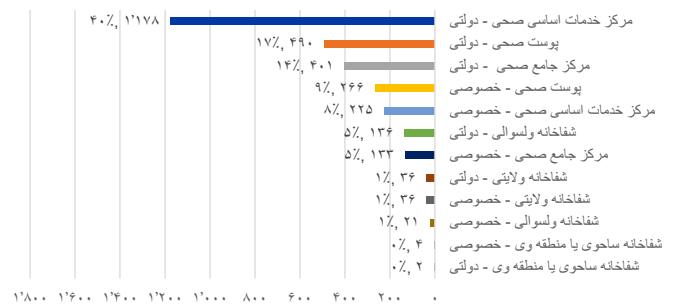
دسترسی به کلینیک ها | به تفکیک ولایات

دلایل برای استفاده نکردن نزدیکترین مرکز صحتی | به اساس اهمیت

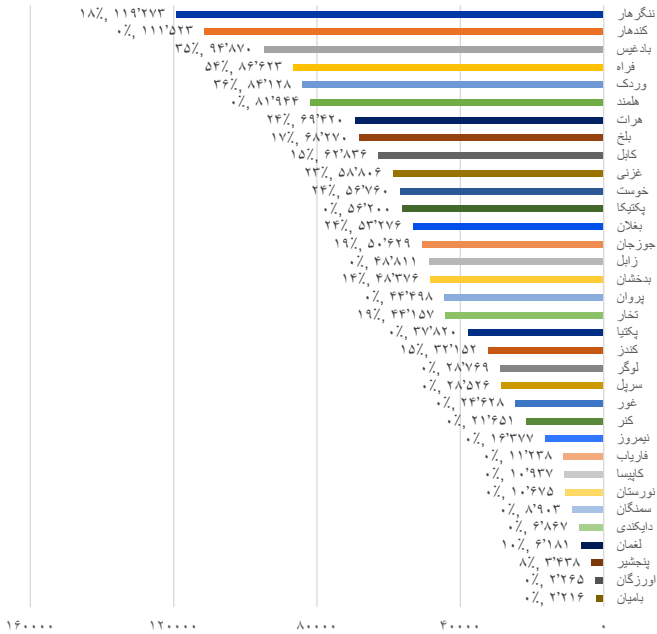

تعداد و انواع تسهیلات صحتی

تحصیلات

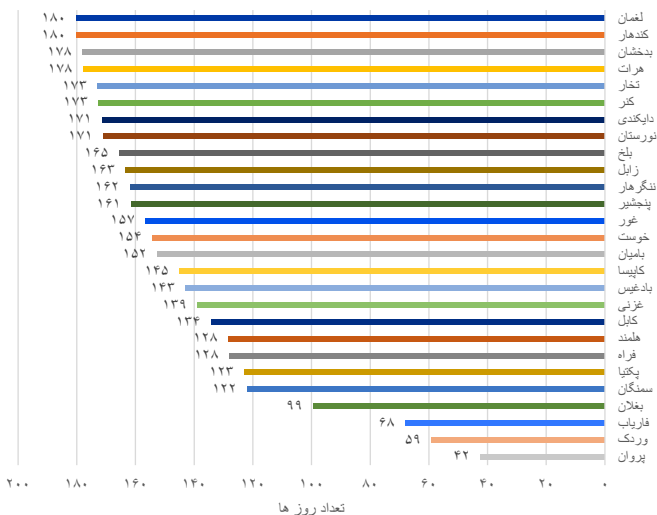
تعداد اطفال که به مکتب نمیروند | به تفکیک ولایت

موانع در مقابل تعلیم و تربیه | رتبه بندی به اساس اهمیت

تعداد اوسط روز هایکه مکاتب در ۶ ماه اخیر بسته/ ویران/ و یا اشغال بوند |
تعداد= ۴,۴۶۳

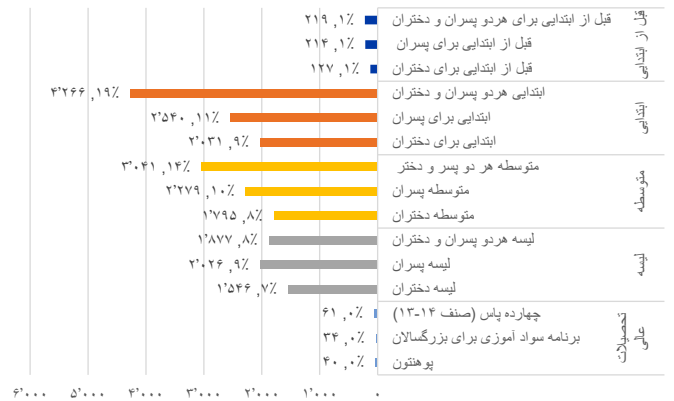

همانند دسترسی به تسهیلات صحی، در رابطه به موجودیت یا دسترسی به مکاتب تفاوت های زیادی وجود دارد. در حالیکه ساحات پرنفوس شهری که تعداد بیشتر مکاتب را دارد، تراکم نفوس زیاد در آن مناطق منجر به تراکم شاگردان زیادی در یک مرکز آموزشی میگردد. در ولایت هلمند در سطح اوسط یک مکتب برای ۳,۸۹۳ طفل دارد که سن شان واجد شرایط مکتب رفتن است، در حالیکه برخلاف آن در ولایت نیمروز ۱ مکتب برای هر ۲۷۸ طفل وجود دارد. بلندترین تعداد شاگردان که به مکتب نمیروند در ولایات کندهار، ننگرهار و بادغیس به ثبت رسیده است.

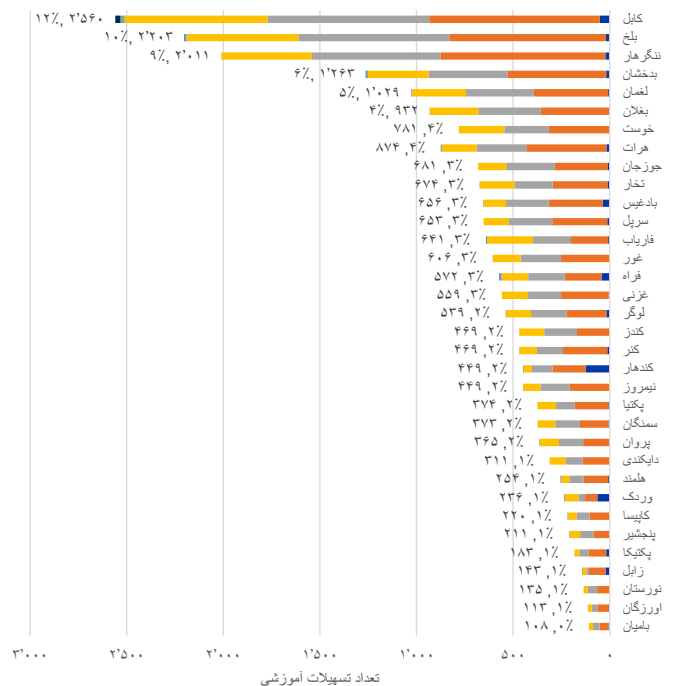
انواع مراکز آموزشی که تحصیلات به سطح بلند دارند مانند آموزش های حرفه ای، برنامه های سواد آموزی و پوهنتون ها، اکثر اوقات در ساحات شهری، بخصوص کابل وجود دارند.

با در نظر داشت هردو کمبود تقاضا تحصیلات از طرف خانواده های فقیر و محدود بودن مواد درسی در تسهیلات آموزشی، عمده ترین موانع در مقابل تحصیلات مجبور بودن اطفال به کار کردن برای حمایت از خانواده ها و دور بودن مکاتب گفته شده است.

انواع تسهیلات آموزشی موجود

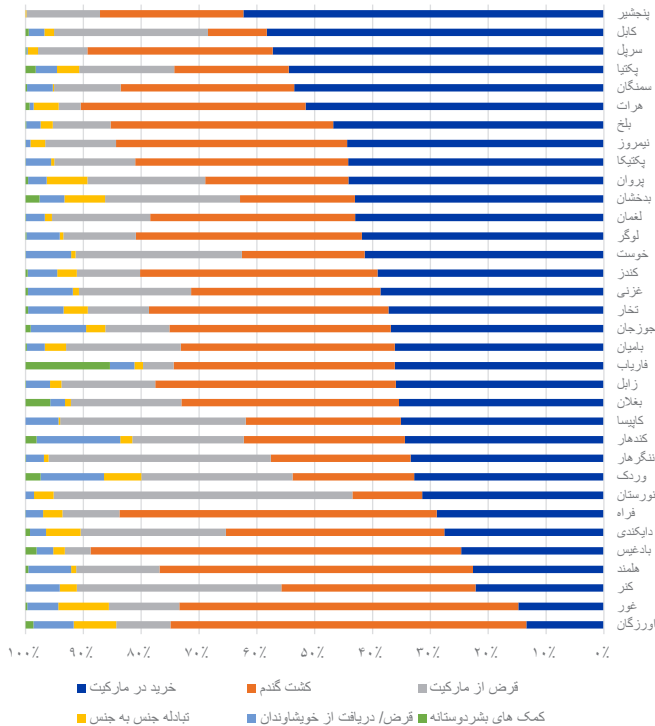
انواع تسهیلات آموزشی | به تفکیک ولایت

پوهنتون ■ سواد آموزی ■ چهارده پاس ■ لیسه ■ تعلیمات متوسطه ■ تعلیمات ابتدایی ■ تعلیمات قبل از دوره ابتدایی

غذا و تغذیه

روشهای بدست آوردن گندم/ آرد/ نان خشک | به تفکیک ولایت

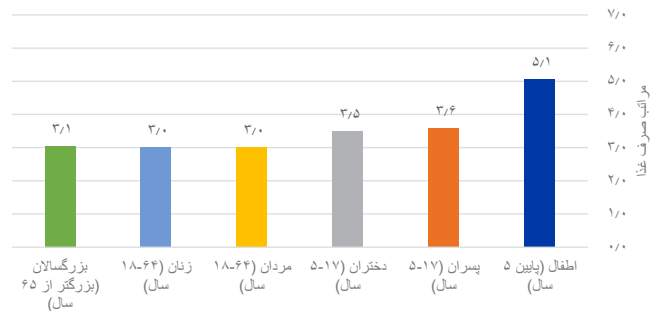

چون احتمال تجربه خشکسالی دیگری در سال ۲۰۲۱ دیده میشود، سیستم ردیابی بیجاشدگان به جمعآوری اطلاعات، نظارت و گزارشدهی در مورد شاخص های مختص به خشکسالی ادامه خواهد داد. آسیب پذیری افغانستان در برابر درگیری ها و آفات طبیعی اکثر اوقات منجر به سطح بلند عدم مصونیت غذایی میشود. در نتیجه کمبود مواد غذایی، تنوع غذایی در دستروان های خانواده های افغان محدود است. غلجات، روغن پخت/ مسکه، و قند یا بوره بشکل روزانه مصرف میگردند. گوشت و میوه جات که منابع مهم پروتین و مواد مغذی هستند در حد اوسط فقط یک بار در هفته به مصرف میرسند. سبزیجات دو بار در هفته به مصرف میرسند.

گندم که ماده اساسی برای تهیه نان خشک است که همه روزه مورد استفاده قرار میگیرد اکثر اوقات در مارکیت های محلی (۴۰٪) خریداری یا هم در زمین های خود کشت میکنند (۳۴٪). ولایات که به نسبت خرید انکاً بیشتر روی کشت گندم دارند عبارت اند از بادغیس و به تعقیب ان اورزگان، غور، فراه و هلمند اند که از جمله ولایاتی است که در مقابل هردو سیلاب ها و خشکسالی فصلی آسیب پذیر هستند. کمبود مواد زراعتی مانند تخم بذری، مواد کیمیایی، زمین زراعتی، تجهیزات و آب و همچنان بعضی عوامل دیگر همچون فقر و درگیری ها تولید غذا را بخصوص در ولایات فراه، پروان، وردک و زابل محدودتر میسازد.

در نتیجه کمبود مواد غذایی، خانواده ها اغلب روی میکانیزم های مقابله ای گوناگون تکیه میکنند. معمولترین میکانیزم مقابله ای انکاً روی غذای های است که کمتر مورد پسند قرار میگیرند. قرض گرفتن غذا بیشتر در ولایت کنر و نورستان به ثبت رسیده است. صرف نظر از غذا خوردن در یک یا چند وعده غذایی از جمله شدیدترین میکانیزم مقابله ای است که به ثبت رسیده است و بیشتر خانواده ها در ولایات سمنگان، تخار و بغلان روی این میکانیزم انکاً دارند.

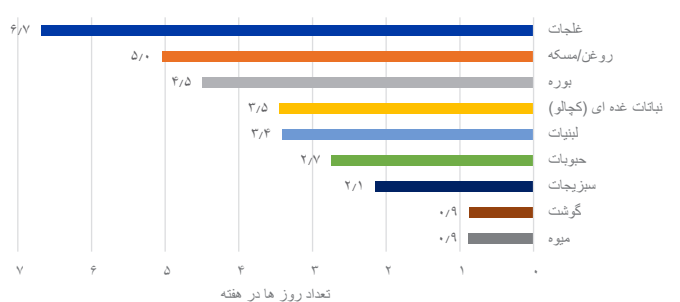
مراتب صرف غذا در یک روز | به تفکیک گروه سنی و جنسیتی

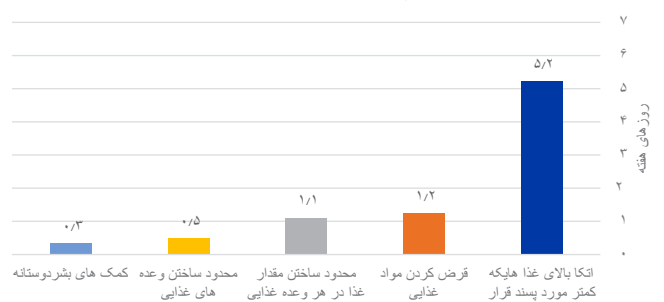
محدودیت های تولید مواد غذایی | رتبه بندی به اساس اهمیت

تنوع غذایی | به اساس مراتب استفاده از غذا در هفته

میکانیزم های مقابله ای مربوط به غذا

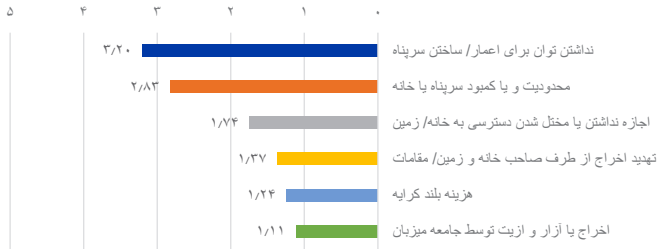

حاصلات سبب با افتخار از طرف دهاقین در ولایت لوگر به نمایش داده شده. با وجود اقتصاد استوار بر زراعت، افغانستان باز هم روی واردات اتکاء دارد تا تقاضا با نیازمندی ها مرفع گردد. © IOM ۲۰۲۰

سرپناه

موانع در مقابل دسترسی به خانه | رتبه بندی شده بر اساس اهمیت

اهمیت (تعداد=۱۲,۵۹۶) ۰ = غیر قابل اجرا؛ ۱ = بسیار بی اهمیت؛ ۲ = بی اهمیت؛ ۳ = کمی با اهمیت؛ ۴ = با اهمیت؛ ۵ = بسیار با اهمیت

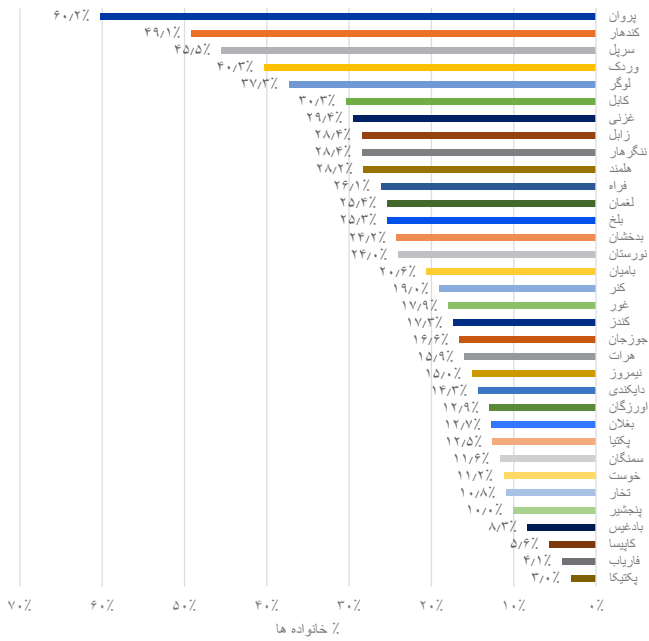

۸۳٪ از خانواده ها در خانه های گلی زندگی میکنند که اکثر اوقات در مقابل آفات طبیعی مقاومت کرده نمیتوانند. کمتر از ۱٪ نفوس که اکثر بیجاشدگان داخلی هستند در خیمه یا فضا باز زندگی میکنند. این بیجاشدگان داخلی اکثر اوقات در ولایات جنگ دیده مانند کندهار، بادغیس یا اورزگان زندگی میکنند که در این ولایات به ترتیب ۱۱٪، ۵٪ و ۲٪ خانواده ها در خیمه یا فضای باز زندگی میکنند.

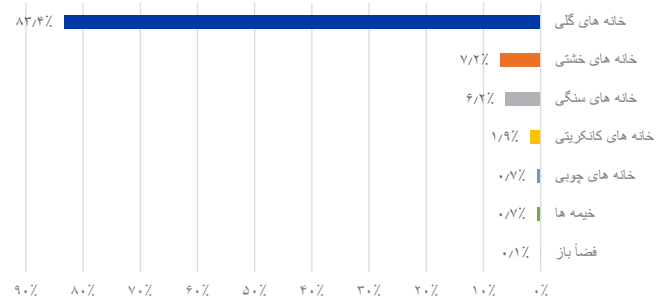
تعداد قابل ملاحظه ای از خانواده ها در ولایات پروان (۳۸٪)، سرپل (۳۸٪) وردک (۳۴٪)، جوزجان (۲۶٪)، فراه (۲۲٪) که به شدت توسط آفات طبیعی و درگیری ها آسیب دیده اند در سرپناه یا خانه که یا شدیداً آسیب دیده و یا هم کاملاً ویران شده زندگی میکنند.

برعلاوه خانه های آسیب دیده، هزینه های بلند کرایه که منجر به زندگی کردن خانواده ها بدون دسترسی به سرپناه کافی شده است. در طول ۶ ماه اخیر ۶۰٪ از خانواده ها در ولایت پروان، ۴۹٪ در کندهار و ۴۵٪ در سرپل نمیتوانستند از عهده کرایه خانه شان برآیند.

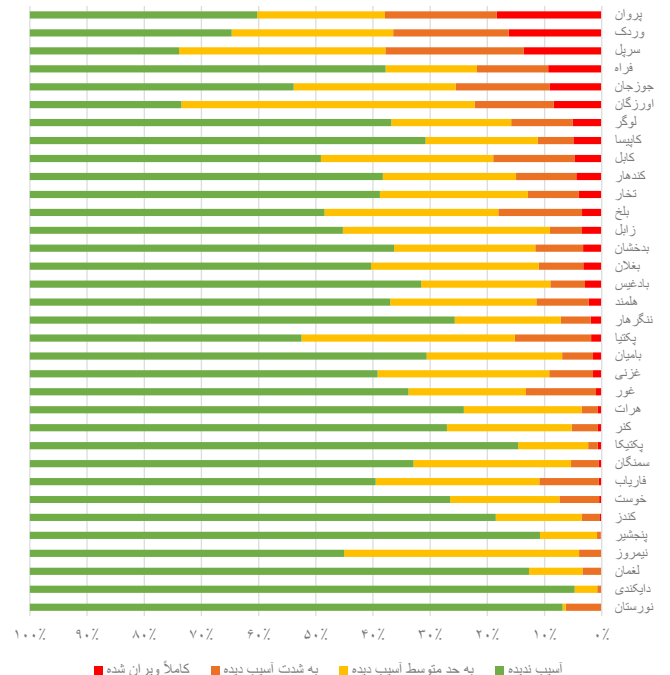
فیصدی خانواده های که توان کرایه دادن را در ۶ ماه اخیر نداشتند | به تفکیک ولایت | تعداد=۲,۱۸۶

انواع سرپناه/ خانه | به تفکیک کاربرد جامعه

وضعیت سرپناه | به تفکیک ولایت و فیصدی خسارات

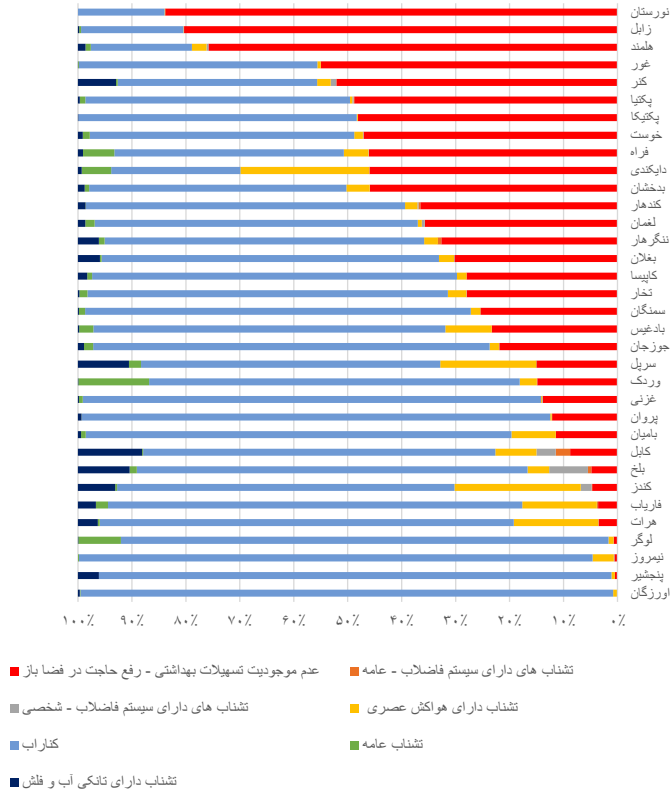
همانند این خانه ها در ولایت جوزجان، در سراسر افغانستان ۲۲٪ از خانه ها یا کاملاً ویران شده و یا هم به شدت آسیب دیده اند. © IOM ۲۰۲۰

آب، اقدامات صحی و حفظ الصحه

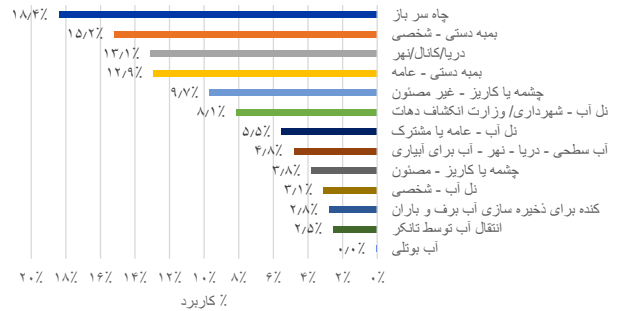
۷۴٪ از نفوس دسترسی محدود به تسهیلات بهداشتی بیت الخلاً دارند که ولایات نورستان (۱۰۰٪)، پروان (۹۹٪) و جوزجان (۹۷٪) در بلندترین سطح نیازمندی حفظ الصحوی یا بهداشت قرار دارند. بیشتر از یک چهارم حصه افراد در فضا آزاد رفع حاجت میکنند. از جمع کسانیکه میتوانند به تسهیلات بهداشتی دسترسی داشته باشند، بیشتر از نصف آنها از کناراب استفاده میکنند.

در این دوره جمعآوری اطلاعات ۴۴٪ از خانواده ها در مقایسه با ۳۳٪ از خانواده ها دوره قبلی کمبود آب آشامیدنی و آب برای مقاصد زراعتی را گزارش داده اند. ولایت زابل نیازمندی شدید به آب آشامیدنی دارد چون ۷۰٪ از جمعیت آن به آب آشامیدنی دسترسی کافی ندارند. ولایات که بیشتر از همه از لحاظ دسترسی به آب برای مقاصد عمومی (آشامیدن، زراعت و مالداري) آسیب پذیر اند عبادتند از نیمروز و به تعقیب آن سمنگان، زابل، پروان و فراه که رهبران جوامع نیازمندی های متعدد آب را ذکر نموده اند.

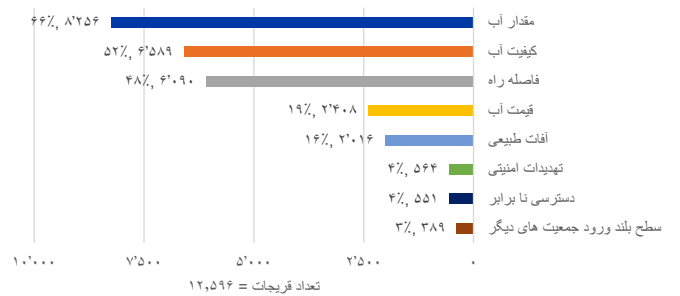
انواع تسهیلات بهداشتی | به تفکیک ولایت

منابع آب آشامیدنی | به اساس کاربرد

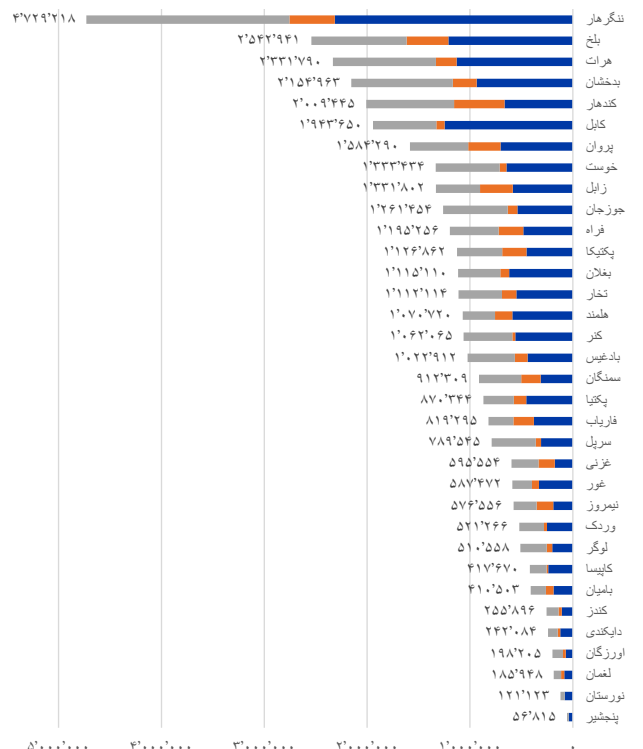
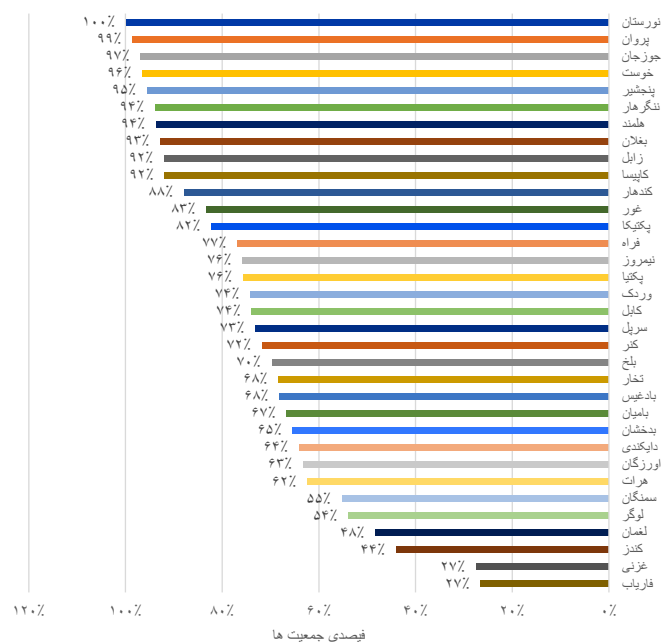

مشکلات مربوط به آب | به اساس تعداد قریجات

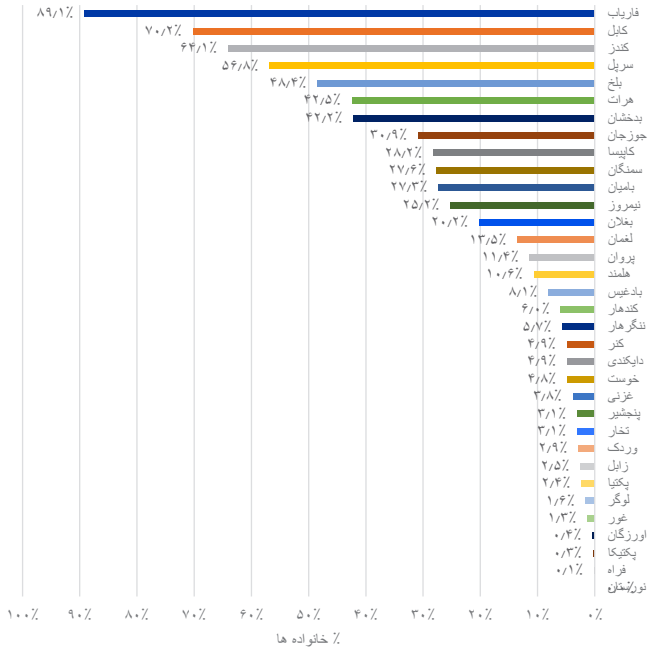
جمعیت نیازمند به منابع آب | به تفکیک ولایت

خانواده هایکه به تسهیلات بهداشتی و مصنون بیت الخلاً ها دسترسی ندارند | به تفکیک ولایت

خدمات رفاهی

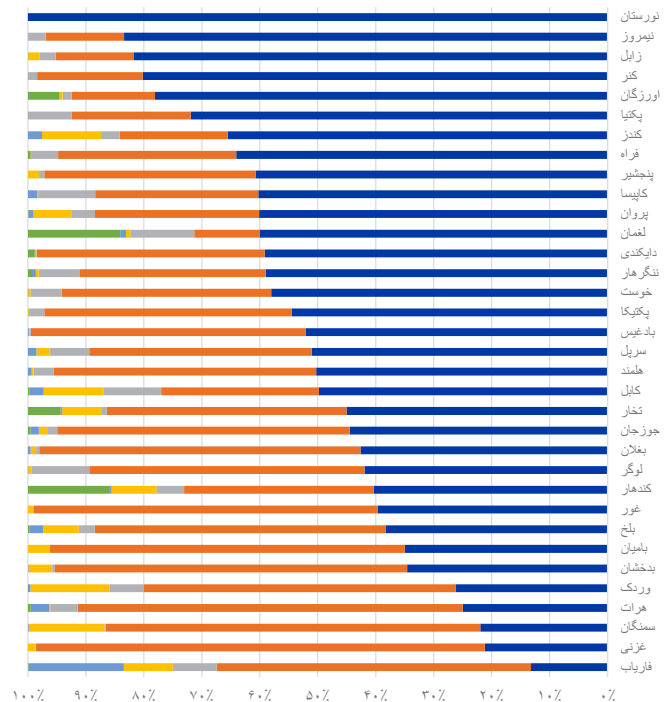
دسترسی به برق عامه | به اساس کاربرد خانواده ها

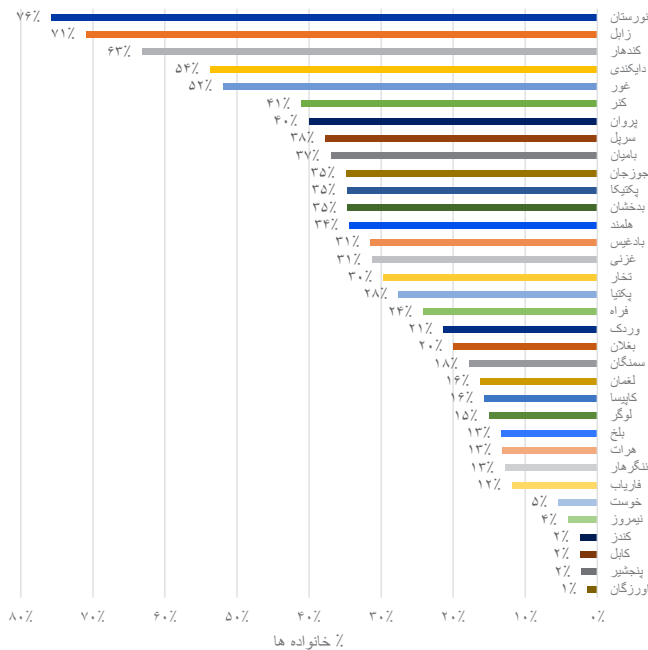
۹۷٪ از خانواده ها گزارش دادند که از چوب/ذغال یا سرگین/تپه یا هم اعضای بدن حیوانات منجیت منبع گرما استفاده میکردند. در حالیکه ۲۲٪ از خانواده ها به شبکه برق ملی یا منطقه وی دسترسی دارند، ۹٪ از خانواده ها از انرژی سولری مشترک در جوامع خود استفاده میکنند که بیشتر در ولایات پکتیکا (۹۵٪)، دایکندی (۹۵٪) و لوگر (۹۴٪) گزارش شده است. قریجات ارزیابی شده گزارش دادند که در حد اوسط پرچوی برق ۱۲ روز در ماه میباشد که که بیشتر از یک ساعت در روز طول میکشد. این رقم به مقایسه اطلاعات دوره قبلی که ۱۱ روز در ماه بود افزایش پرچوی برق را نشان میدهد.

در حالیکه ۷۲٪ از خانواده ها موبایل دارند، ۲۶٪ آنها گزارش داده اند که در قریجات شان به آنتن دهی تلفونی دسترسی ندارند. ولایت نورستان به خراب ترین وضعیت ارتباطات مخابراتی مواجه است که ۷۶٪ خانواده ها در آنجا به هیچ آنتن دهی تلفونی دسترسی ندارند و صفر فیصد به اینترنت دسترسی دارند.

منابع گرما | به تفکیک ولایت و کاربرد خانواده ها

خانواده هایکه به آنتن دهی تلفونی دسترسی ندارند | به تفکیک ولایت

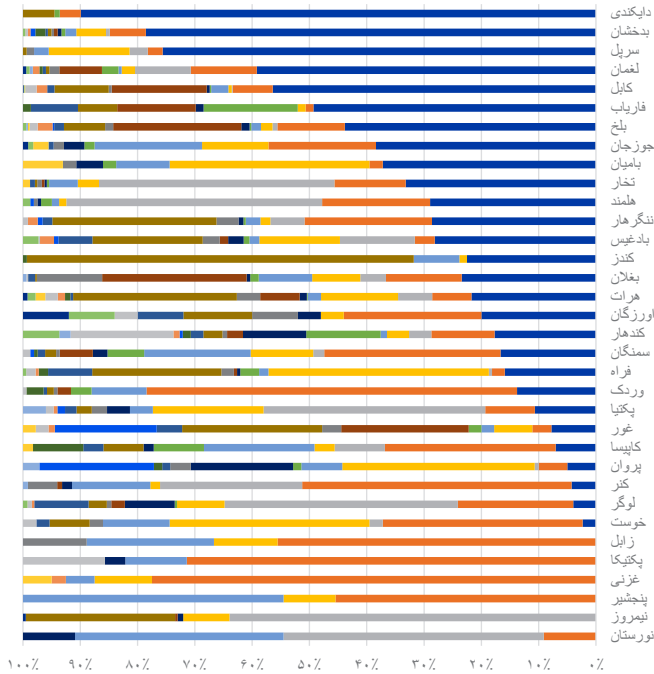
بخاری/ گرم کن جویی یا ذغال چوب
بخاری یا گرم کن سرگین یا تپه/ زباله/ اعضای بدن حیوان یا نبات مرده
بخاری یا منقل گازی/ گاز پروپان
بخاری/ منقل ذغال سنگ
بخاری/ گرم کن برقی
هیج سیستم گرما
دیگر

۱۸,۱۳۷,۳۵۴ نفر در افغانستان به آب آشامیدنی مصنوعی دسترسی ندارند. مانند این قریه در ولایت جوزجان، در سراسر افغانستان جوامع اغلب اوقات مجبور به انتقال آب از منابع غیر مصنوعی و سر باز آب میشوند. © IOM ۲۰۲۰

کمک ها

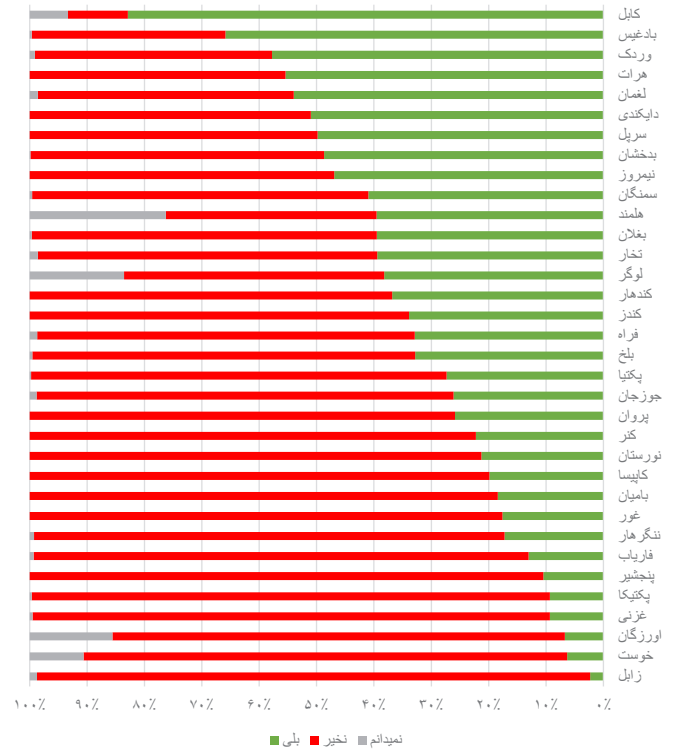
انواع کمک هایکه در ۶ ماه اخیر ارائه گردیده | به تفکیک ولایت

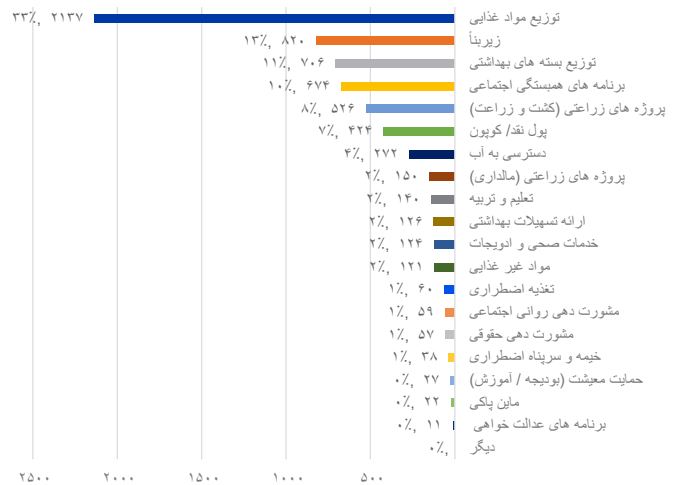
- توزیع مواد غذایی
- برنامه های همبستگی اجتماعی
- دسترسی به آب
- پروژه های زراعتی (مالداری)
- تعلیم و تربیه
- ارائه تسهیلات بهداشتی
- تغذیه اضطراری
- خدمات صحتی و اندوچات
- ماین پاکی
- برنامه های عدالت خواهی
- زیربنا
- پروژه های زراعتی (کشت و زراعت)
- مواد غیر غذایی
- پول نقد/ کوپون
- توزیع بسته های بهداشتی
- خیمه و سرپناه اضطراری
- مشورت دهی روانی اجتماعی
- حمایت معیشت (بودجه / آموزش)
- مشورت دهی حقوقی
- دیگر

فقط ۳۴٪ از قریجات ارزیابی شده گزارش دادند که ۶ ماه قبل از ارزیابی کمک دریافت نموده بودند که این فیصدی بیشتر از ۳٪ است که در دوره قبلی گزارش شده بود. کمک های اکثر اوقات بشکل توزیع مواد غذایی (۳۳٪)، سرمایه گذاری بالای زیربنا (۱۳٪) و توزیع بسته های بهداشتی (۱۱٪) میباشد. در ولایات زابل، خوست بیشتر از ۸۰٪ از جوامع گزارش دادند که هیچ کمک دریافت نکرده اند.

کمک های بشردوستانه/ انکشافی | به تفکیک ولایت

انواع کمک هایکه در ۶ ماه اخیر ارائه گردیده

© ۲۰۲۰ سازمان بین المللی مهاجرت (IOM)

برای معلومات بیشتر به شمول دسترسی به نقشه ها، مجموعه اطلاعات (دیتاست) و داشبوردها به www.displacement.iom.int/afghanistan مراجعه نمایید.

با ما در تماس شوید

DTMAfghanistan@iom.int

twitter.com/iomafghanistan

facebook.com/iomafghanistan

instagram.com/iomafghanistan

حمایت کنندگان مالی دی تی ام در افغانستان:

www.displacement.iom.int/afghanistan

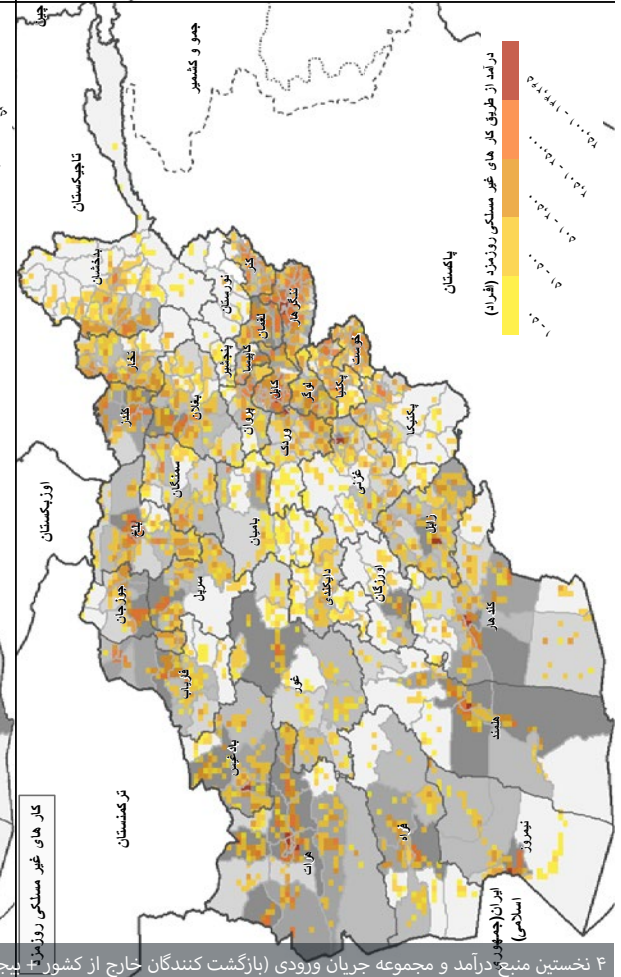
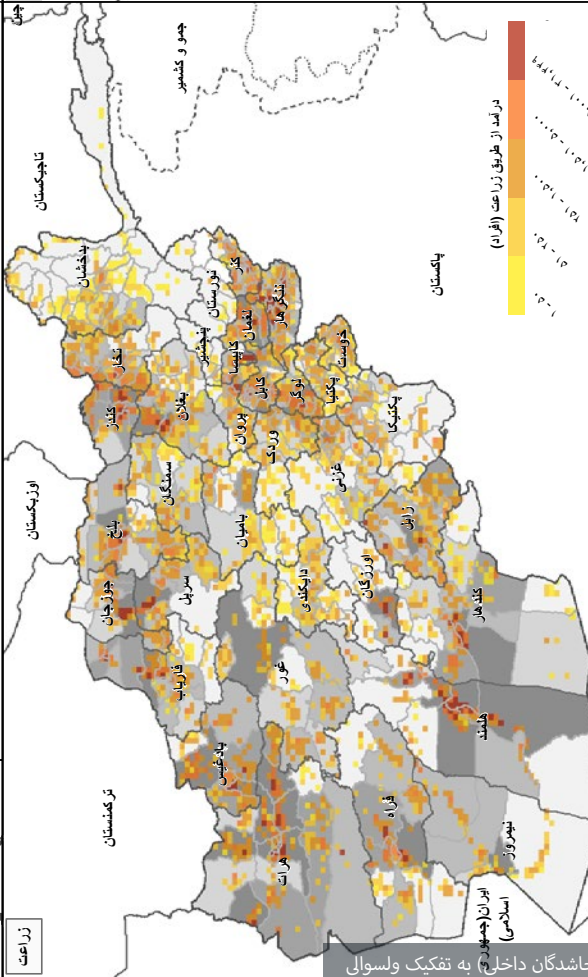
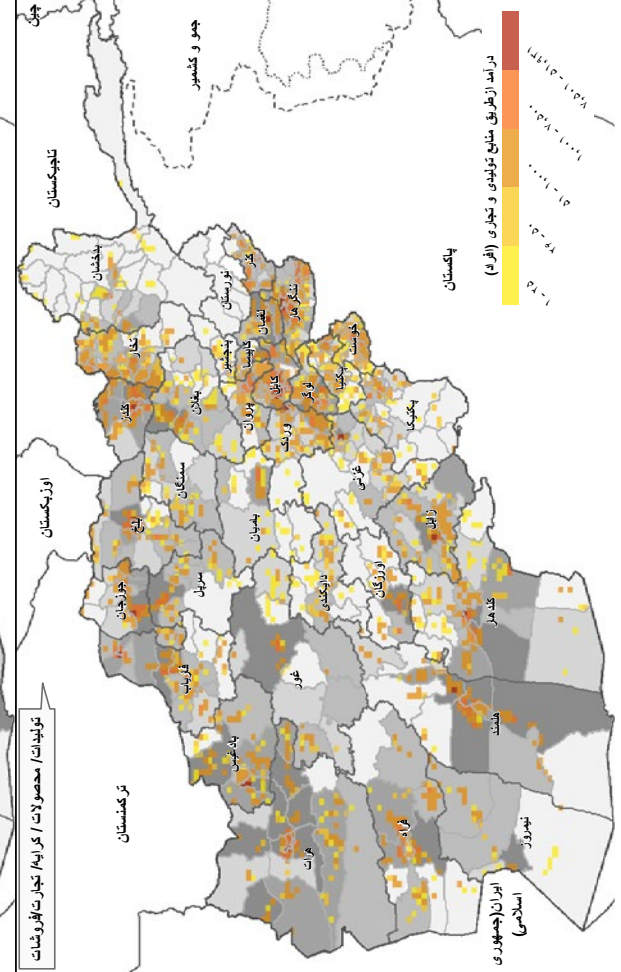
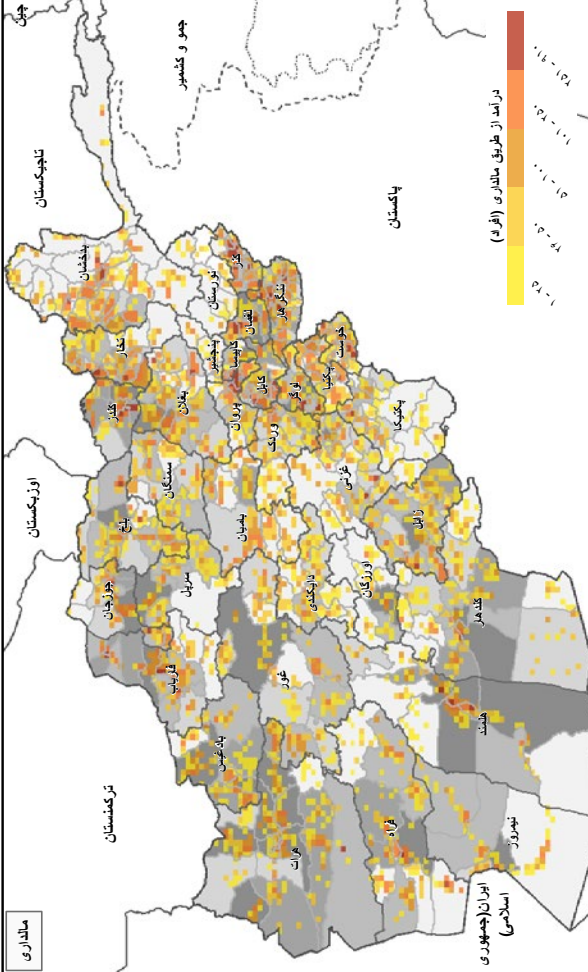
DTMAfghanistan@iom.int

برای معلومات بیشتر:

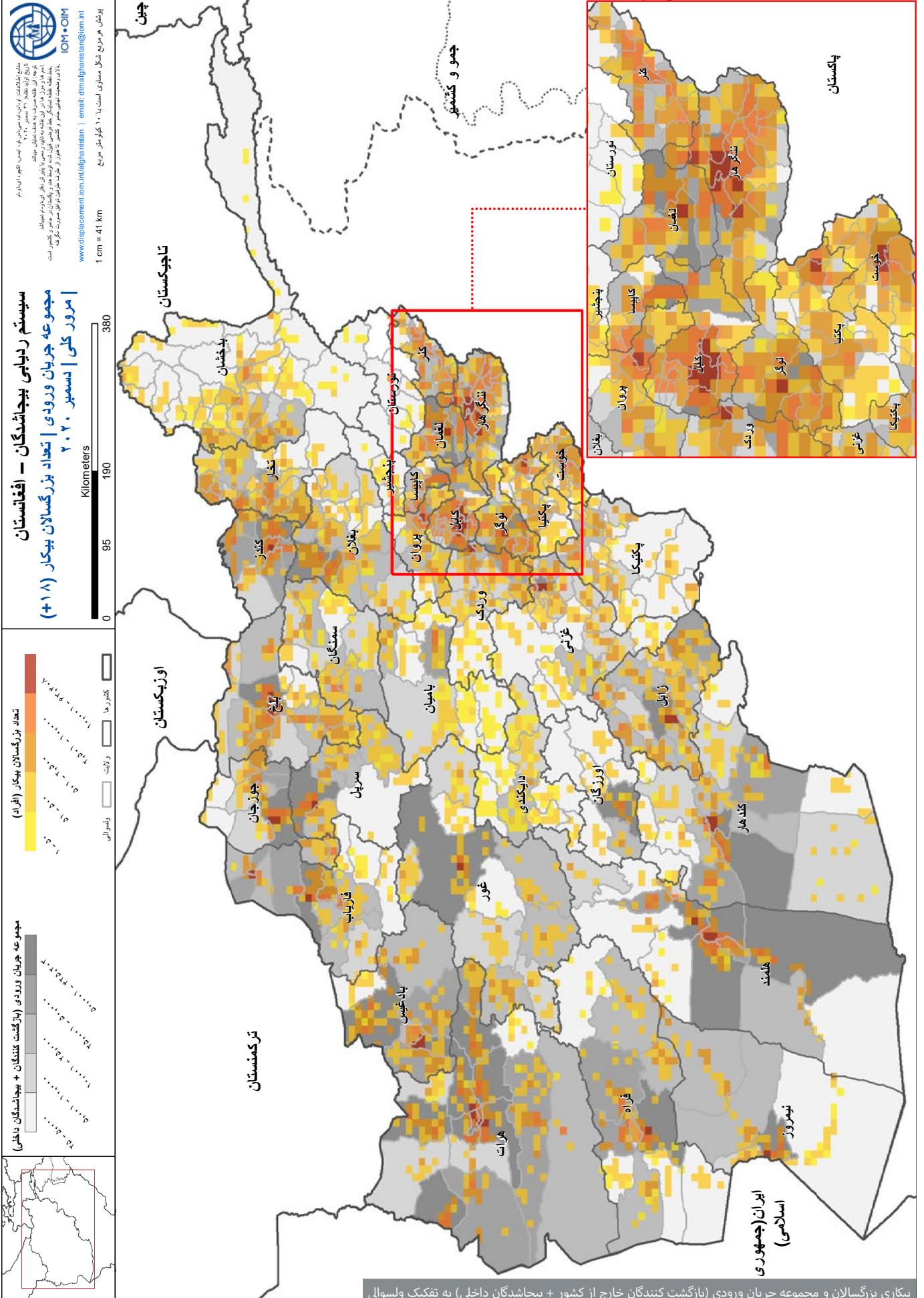
مطابق با روش‌های استاندارد، سرشماری جمعیت افغانستان در سال ۲۰۲۰ انجام شده است. این سرشماری در تاریخ ۲۰ سپتامبر ۲۰۲۰ انجام شد. این سرشماری شامل تمام مناطق افغانستان است. این سرشماری شامل تمام مناطق افغانستان است. این سرشماری شامل تمام مناطق افغانستان است.

سیستم ردیابی بیجا شدنگان - افغانستان مجموعه جریان ورودی | ۶ نخستین منبع درآمد مروزی | دسامبر ۲۰۲۰

www.displacement.com.af/afghanistan | email: dmat@afghanistan.iom.int
1 cm = 81 km

۶ نخستین منبع درآمد و مجموعه جریان ورودی (بازگشت کنندگان خارج از کشور) به بیجا شدنگان داخلی | به تفکیک ولسوالی

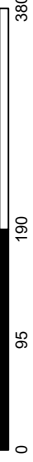
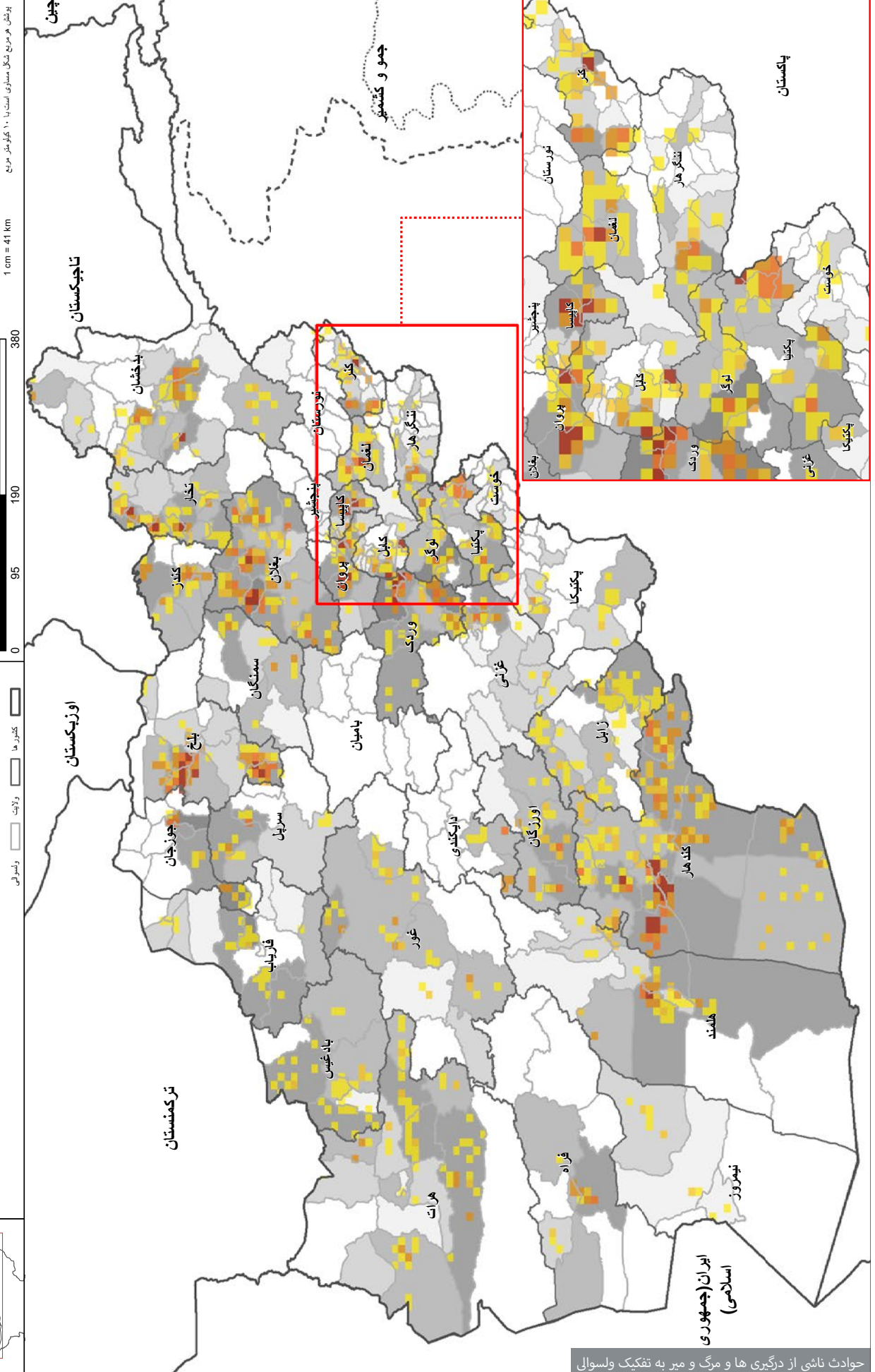
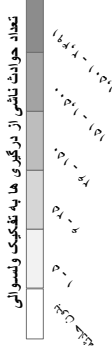
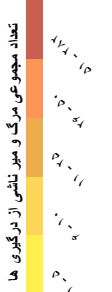

بیکاری بزرگسالان و مجموعه جریان ورودی (بارگشت کنندگان خارج از کشور + بیجاشدگان داخلی) به تفکیک ولسوالی

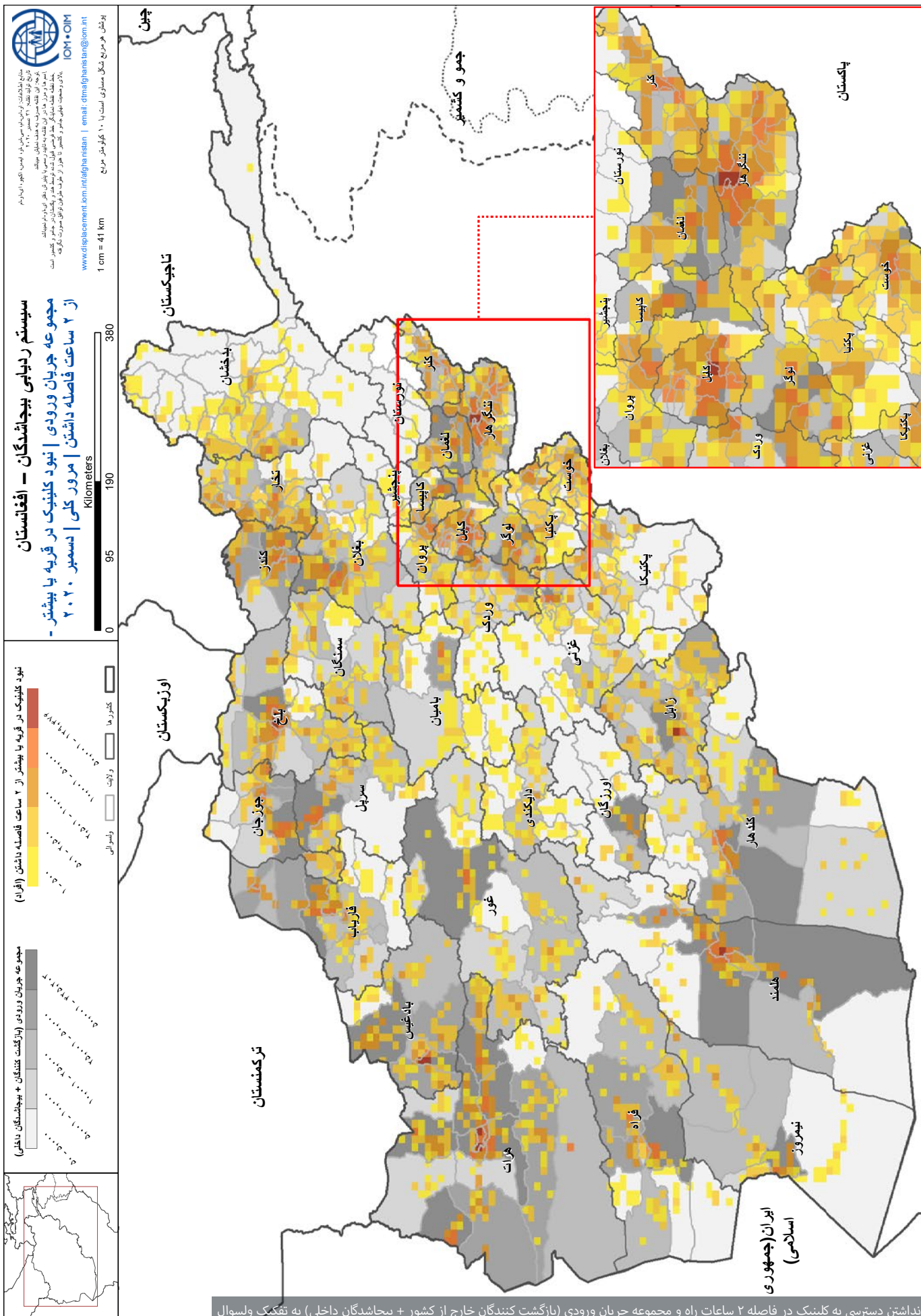
سازمان جهانی مهاجرت (IOM) و سازمان جهانی برای کودکان (UNICEF) در همکاری با سازمان جهانی برای رفاهیت کودکان (UNICEF) این گزارش را در سپتامبر ۲۰۲۰ میلادی آماده کرده اند. این گزارش بر اساس داده های میدانی جمع شده در طول دوره های مختلف در افغانستان تهیه شده است. این گزارش به منظور اطلاع رسانی به نهادهای مسئول در مورد وضعیت رفاهیت کودکان و نیازهای آنها در افغانستان تهیه شده است. این گزارش به منظور اطلاع رسانی به نهادهای مسئول در مورد وضعیت رفاهیت کودکان و نیازهای آنها در افغانستان تهیه شده است.

سیستم رده بندی بجهانندگان - افغانستان
تعداد درگیری ها و مرگ و میر | مور کلی |
دسامبر ۲۰۲۰

پوشش: مرزهای شمال مسدود است تا ۱۰ کیلومتر مربع
www.displacement.com.int/afghanistan | email: dmat@afghanistan.iom.int

حوادث ناشی از درگیری ها و مرگ و میر به تفکیک ولسوالی

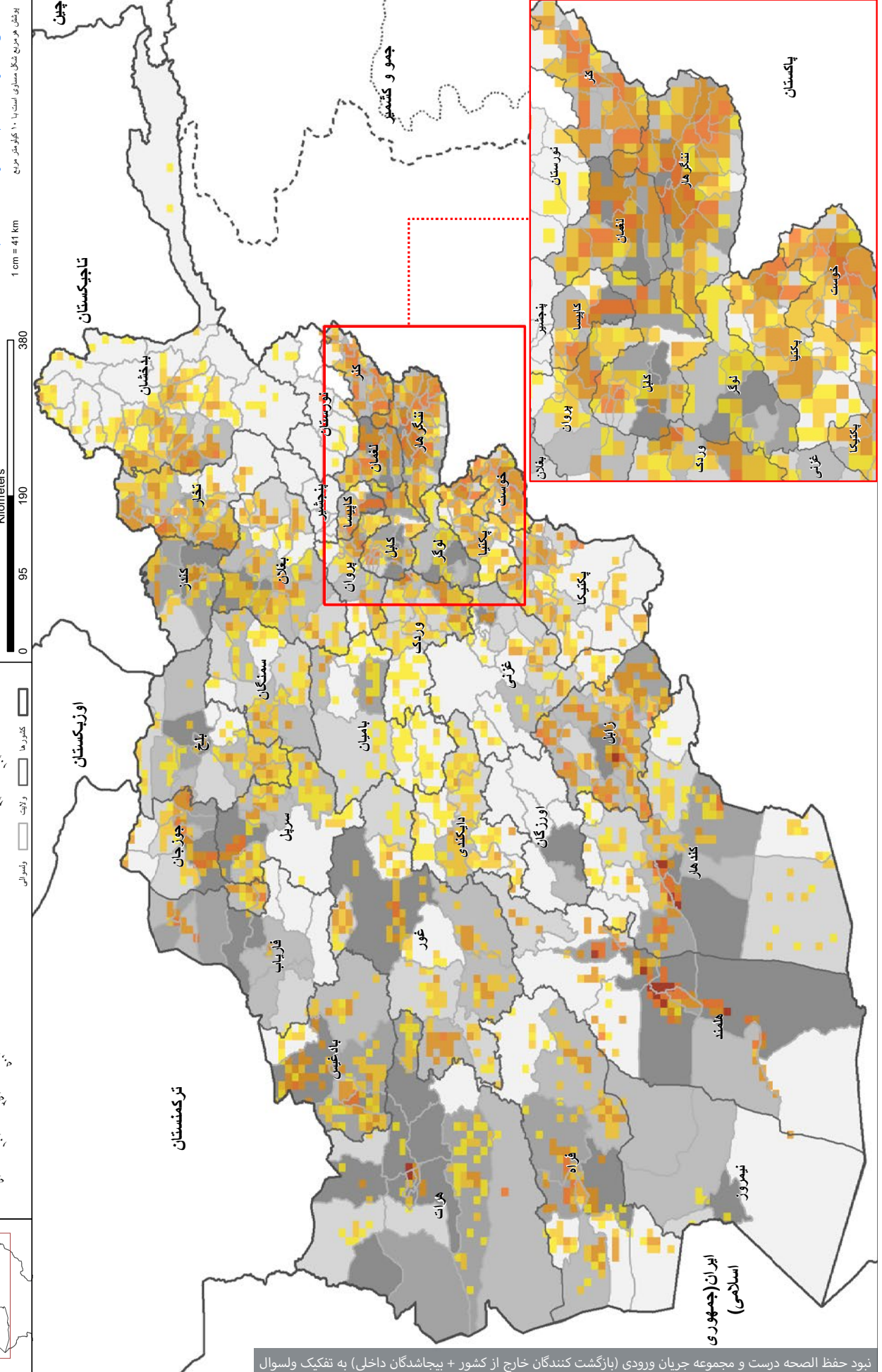
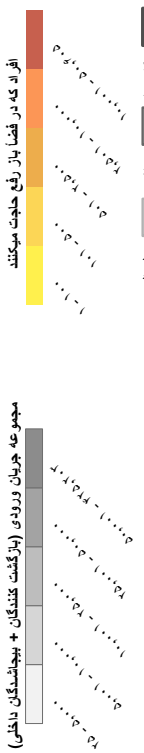

نداشتن دسترسی به کلینیک در فاصله ۲ ساعت راه و مجموعه جریان ورودی (بارگشت کنندگان خارج از کشور + بیجاشدگان داخلی) به تشکیل ولسوالی

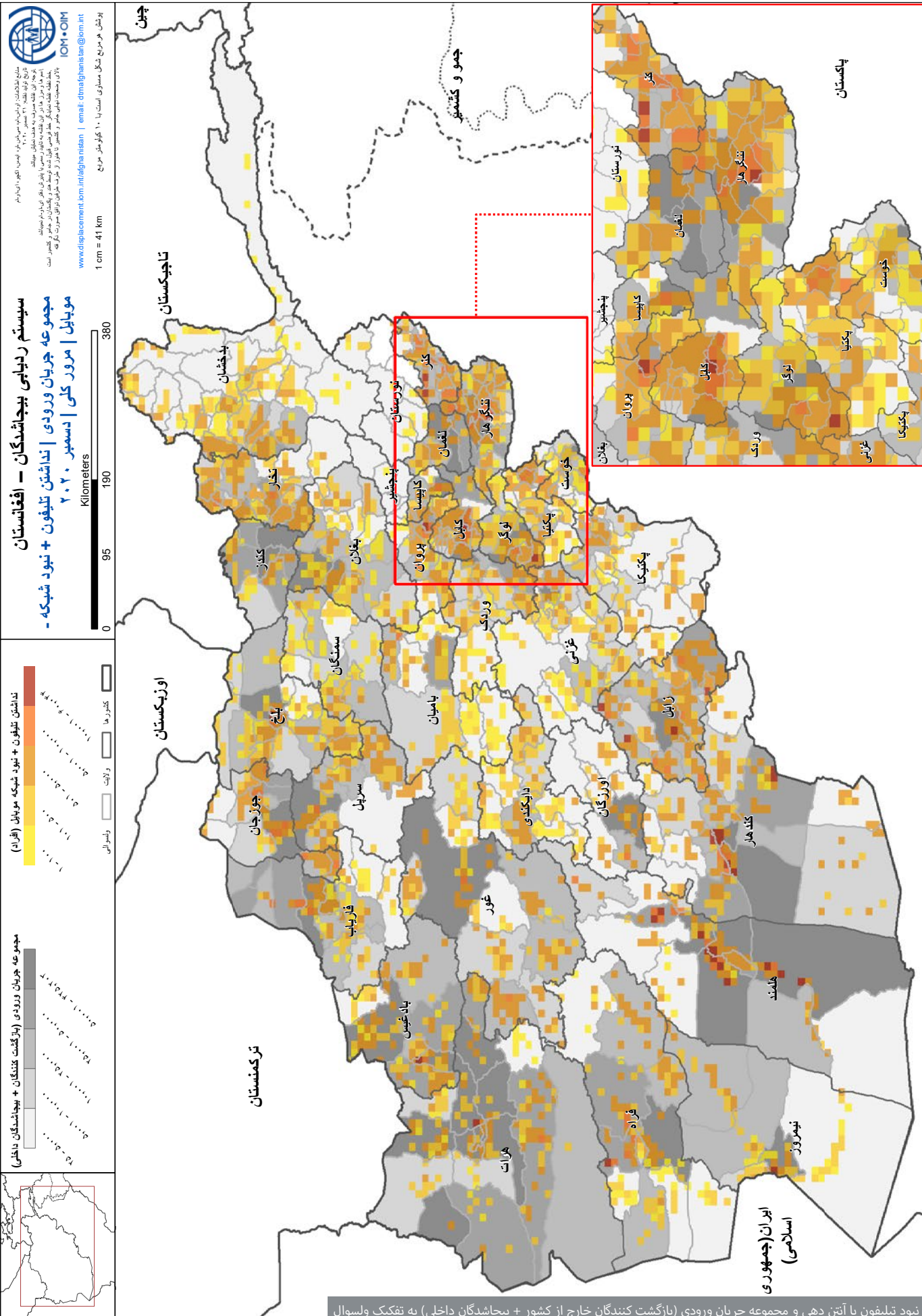

سازمان جهانی مهاجرت-افغانستان (سازمان جهانی ایران) | www.displacement.com.int/afghanistan | email: dmatghana@iom.int
تاریخ تولید: ۳۱ سپتامبر ۲۰۲۰
سازمان جهانی مهاجرت-افغانستان (سازمان جهانی ایران) | www.displacement.com.int/afghanistan | email: dmatghana@iom.int
این سند به منظور اطلاع رسانی در مورد نیازمندی های مبتنی بر جامعه (BRN) برای افراد مبتنی بر جمعیت در افغانستان تهیه شده است. این سند به منظور اطلاع رسانی در مورد نیازمندی های مبتنی بر جامعه (BRN) برای افراد مبتنی بر جمعیت در افغانستان تهیه شده است.

سیستم ردیابی بیجاشدگان - افغانستان
مجموعه جریان ورودی | افراد که در فضا باز رفع
حاجت میکنند | مرور کلی | دسامبر ۲۰۲۰ - رفع

نمود حفظ الصحه درست و مجموعه جریان ورودی (بازگشت کنندگان خارج از کشور + بیجاشدگان داخلی) به تفکیک ولسوال

سازمان جهانی مهاجرت (IOM)، سازمان همکاری های اقتصادی و توسعه (OECD)، و سایر نهاد ها با همکاری هم در تهیه این گزارش مشارکت کرده اند. این گزارش بر مبنای داده های جمع آوری شده در جریان عملیات شناسایی و ردیابی افراد بی جا شده و سایر افراد در جریان فرآیند بازگشت و اسکان مجدد است. این گزارش بر مبنای داده های جمع آوری شده در جریان عملیات شناسایی و ردیابی افراد بی جا شده و سایر افراد در جریان فرآیند بازگشت و اسکان مجدد است. این گزارش بر مبنای داده های جمع آوری شده در جریان عملیات شناسایی و ردیابی افراد بی جا شده و سایر افراد در جریان فرآیند بازگشت و اسکان مجدد است.

www.displacement.com.int/afghanistan | email: dmat@afghanistan.com.int